

HLUBOCKÝ

ČÍSLO 6 - ČERVEN 2017 - CENA 15 Kč

ZPRAVODAJ

„...DO PIONÝRA MĚ NEVZALI“
NAROZENINOVÝ ROZHOVOR SE STAROSTOU MĚSTA

foto: Marek Novák

Poděkování za pouť

Chtěl bych Vám touto cestou všem poděkovat za Vaši účast na pouti. Byla to první velkolepá pouť a pevně věřím, že se naše řady postupem času rozšíří. V sobotu jsme slavili slavnost sv. Jana Nepomuckého. Začal ve stejnojmenné kapli v Dasném, odkud nás místní lidé vyprovodili k lesu, kde nás uvítal trumpetista Jan Kučera. Zvuk trumpet se nádherně linul po celém kraji. Kluci Dierzů ze Zlivi nesli nosítka a za modlitby růžence jsme prošli až na Hlubokou, kde nás čekal Conventus choralis, který gregoriánským zpěvem doprovodil bohoslužbu. Večerní kostel byl překrásný. Kdo s námi nebyl, skutečně o něco přišel. Děkujeme městu

za finanční podporu vystoupení tohoto souboru. V neděli jsme společně prožili posvícení, neboli 170. výročí posvěcení našeho kostela. Tábořský chrámový sbor této slavnosti dal patřičný lesk a velmi si chválil kostel a varhany. Samozřejmě museli ochutnat naše pivo, které mělo veliký úspěch. Po obědě u Bakaláře byl čas na návrat do Tábora. Odpoledne jsme pouť uzavřeli modlitbou růžence a též se předčítaly prosby, které poutníci sepsali u vchodu kostela. Už dnes se těším se na příští rok a další pouť.

Otec Tomas

foto: facebook zámku

Muzejní noc na zámku Ohrada

Motto: Abychom získali správnou představu o své důležitosti, měl by každý člověk mít psa, který ho bude zbožňovat, a kočku, která ho bude ignorovat.

Akce Muzejní noc pod psa všechny návštěvníky přesvědčila, že nás lidi mají psi rádi. Psi různých ras předvedli, jak zachraňují, hledají drogy, tancují, pomáhají a rádi poslouchají své pány.

Na zámku Ohrada se sešli lidé, kterým psi pomáhají v jejich profesích. Také lidé, kteří díky psům pomáhají nemocným lidem. A také lidé, kteří pomáhají týraným psům, či psům bez domova.

Psi i lidé si užili příjemný podvečer.

4 Muži nestárnou – pan starosta oslavil narozeniny

9 Sto dukátů aneb šlechtická láska

13 Zprávy z farnosti

14 Dobré zprávy

15 Kulturní tipy

16 Sokolovna slaví narozeniny

19 Plujeme po Vltavě

20 Zvířata

21 Letní plovárna otevírá dvacátou sezonu

21 Šikovná děvčátka z FiLii

22 Osmašedesátej – vzpomínkový seriál

27 Národní myslivecké slavnosti vás zvou

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 6. červen 2017. Ročník 48. Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter píše články neoznačené podpisem. **Tel.:** 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Různé názory

Já nevím, jestli po tomhle úvodníku vůbec pochopíte, co jsem chtěla říct? Trochu složitě srozumitelné. Nesdělitelné, ale potřebné...

Začnu asi takhle... Občas se nám s mým mužem stane, že máme čas na společnou snídani. Sedíme u stolu, idylka, horká káva, rozložené noviny, zas tak moc nekonverzujeme (co si taky pořád vyprávět?), každý sám se sebou, ale spolu. A je nám tak dobře. Osladím si kávu, namažu si chleba máslem, pokladu ho kousky vynikající španělské šunky (kterou dokonce koupil můj muž, protože miluje nákupy v lahůdkách)... V puse se mi začnou sbíhat sliny, už... už se zakusuju do chleba a moje chuťové buňky málem křičí radostí, jak se těší na první sousto. V tu chvíli můj muž zvedne oči od novin, ukrojí kousek (rovněž výborného) sýra, sejme z mého chleba šunku, položí na něj sýr a řekne: *Ochutnej taky ten sýr. Je vynikající!*

Nevím, jestli v tu chvíli chápe, jak blízko je nebezpečí násilné smrti.

On to myslí dobře! Ale ve mně se v tu chvíli vzedme vlna odporu, zklamané touhy, ukradené chvilky slasti, pocitu, že ztrátu šunky už nikdy nemohu v této časové dimenzi, v tomto svém aktuálním životě, nijak nahradit... Moji vůli nahradil svojí vůlí! Svůj výběr nadradil mému.

Můj muž by měl chápat, oč jde, protože podobné hrůzyplné chvíle zažívá zas on, když mu k jeho oblíbené bramborové kaši s plátkem masa plesknu na talíř (třeba) dušenou cuketu – s výchovnými slovy: *Tak, a ještě jsem vám k tomu udělala zeleninku... je zdravá!* Taký mě v tu chvíli nejenže nemiluje, ale nenávidí.

Takže řeč je o vnucování názoru, svého pohledu na „tu jediné správnou věc“, implantování vlastního životního pocitu druhým, zasahování do osobní sféry druhého. Chápete, co chci říct? Vnímáte, jak je tento nešvar rozšířený?

Děláme to všichni, a trvale. Při každé debatě se snažíme o to, abychom přišli se svým názorem, pocitem, pohledem na svět, a aby po chvíli komunikace ti ostatní zúčastnění (kteří pochopitelně přišli se svým názorem, pocitem, světovým náhledem) odcházeli s tím naším. A nejen odcházeli, aby se s ním ztotožnili a šířili ho dál. Nikoli svůj názor, ale ten náš.

Pochopitelně je to pochopitelné. O to nám vlastně v životě jde. Přetvořit svět k obrazu svému.

Každý si hledáme sobě blízké přátele, kolegy v práci, podobně smýšlející druhy, manžele i manželky,

a společně se upevňujeme ve svých názorech. Dětem se snažíme předat svůj životní postoj, a jsme zklamaní, pokud ho nepřijmou za svůj.

Opravdu by asi nebylo možné žít ve spokojeném svazku v jednom domě, jedné kuchyni a jedné posteli s někým, kdo má naprosto diametrální názory na svět a život, jiné chutě, jiné touhy, jinak vidí barvy, má jiné emoce, čte jiné knihy, nečte vůbec, vegetarián vedle řezníka, milovník zvířat vedle rasa, Koniáš vedle spisovatele, Karkulka vedle vlka, kudlanka nábožná vedle samečka, a tak. Prostě podobné hledá podobné, vrána k vráně sedá. Opravdu je asi těžké naučit se zcela tolerovat druhého, ale asi bychom se měli učit vyslechnout, zamyslet se, pochopit jinou životní pozici, prožitky a zkušenosti. Mluvit a nechat mluvit druhého, vyměnit si názory, ale ponechat každému svobodu volby. Učit se a praktikovat toleranci. Tedy nechat druhému šunku na jeho chlebu a ochutnávat svůj sýr, event. dát tomu druhému kousnout ze svého krajíce – pokud bude mít na sýr chuť a pokud na náš návrh k ochutnání přistoupí. *Já ochutnám tvůj sýr, miláčku, ale ty mi rychle koukej vrátit moji šunku.* Chápete?

Dobře, budeme asi bydlet, plodit děti a stárnout s někým, kdo si maže na chleba podobné věci, které máme rádi sami, a občas si vyměníme nějaký ten názor v míru a pokoji. A na vodu pojedeme s kamarády, kteří pádlují stejným směrem. A do hospody budeme chodit ve společnosti těch, se kterými si zanačujeme na stejné politiky, kteří nám pijí krev. Zatímco u vedlejšího stolu necháme nadávat sousedy na politiky, které jsme ve volebních lístcích zaškrtovali my.

Je to tak správně?

Já si myslím, že ano.

Je správně, pokud si každý můžeme dát na chleba to, co máme rádi. Pokud svou šunkou či sýrem nikoho neurážím, nikomu neubližuju, je to moje chuť, můj názor, mám na něj plné právo. Nikdo by mi ho neměl brát.

Tak i já se svými dvěma mně velmi mentálně blízkými kamarádkami na Hluboké upustila od bojůvek, které jsme vzájemně vedly nad tím, jaké časopisy čteme a jaké bychom – správně číst měly. V čem jsou ty námi oblíbené časopisy lepší, o čem cennější je jejich světový názor a proč by ony (kamarádky) měly přestat číst svůj časopis a předplatit si ten, co ráda čtu (já). Nakonec jsme to udělaly jako chytré horákyně. Povyměňovaly jsme si své už přečtené tiskoviny, abychom pochopily samy sebe i ty druhé. A bylo nám to ku prospěchu, opravdu! Reflex i Respekt k sobě nemají daleko a naše přátelství zůstalo neporušeno.

Společenská kronika

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad blahopřeje občanům, kteří v měsíci červnu oslaví významná výročí

Mrázková Anna	Hluboká	92 let
Mohavová Anna	Hluboká	90 let
Prokeš Vladislav	Hluboká	75 let
Rumlová Marie	Hluboká	75 let
Váchová Jana	Hluboká	75 let
Ladislav Kocourek	Líšnice	75 let

Narodili se

Pitrovský Adam	Purkarec
Beneš Václav	Hluboká
Troníčková Tereza	Hluboká
Tlamsa Tadeáš	Hluboká
Telingrová Marie	Hluboká

Opustili nás

Soukupová Marie	Hluboká
Břetislav Uchytíl	Bavorovice

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Nikdy mě nevzali do Pionýra aneb Muži nestárnou...

I když jim přibývají roky. I když slaví třeba... šedesátku!

Tomáš Jirsa je starostou města Hluboká nad Vltavou už páté období. Senátorem byl zvolen třikrát. To znamená, že v politice se pohybuje už víc jak 26 let. Tedy skoro polovinu svého života. Jednoduché počty. Málo obcí si takto „hýčká“ a opakovaně volí svého starostu. Pravda je, že v časovém úseku, které se kryje se starostováním Tomáše Jirsy, se stala z Hluboké ta nejlepší adresa. Město se rozvinulo do velmi příjemného místa k bydlení, rekreaci a aktivnímu životu.

Je to zásluhou starosty a radnice? Stalo by se to spontánně i s jiným politickým složením rady a zastupitelstva? Nebo jsou prostě Hlubočáci osvícení a umí ve svém městě dobře hospodařit? Pamětníci vědí, že ne vždy tomu tak na Hluboké bylo. Smutná socialistická šedivá Hluboká, omšelý zámek Ohrada a zoo těsně před zrušením, lidé, co se rozhodovali radši odstěhovat se a postavit si domek třeba ve Zlivi... Přiznejme si, že nejen vnější podmínky dobré k rozvoji, ale i potenciál schopných lidí ve vedení měst hraje svou velkou roli.

Přiznejme starostovi Tomáši Jirsovi, že se Hluboká za jeho starostování stala městem, kde by chtěl bydlet každý. Samotného starostu potkáte často. Není typ úředníka, kterého najdete pouze za pracovním stolem. Po městě se pohybuje v rozevřátém saku, někdy na koloběžce, často se vyskytuje na více místech současně. V kostele, na bále, koncertě, divadle, na suchu, ve vodě, při sportu. Při lenošení ho nezastihnete. A ještě jedna zajímavost: Tomáš Jirsa má lokální politiku v genech a i když není hlubocký rodák, předkové rodu ze strany jeho babičky tady zapustili své kořeny už dávno.

Jménem Hlubockého zpravodaje přejeme k narozeninám všechno nejlepší a hodně zdraví!

A co jiného čekat od časopisu, než žádost o tak trochu bilancující rozhovor.

Pane starosto, tykáme si už pětadvacet let, budu v tom tedy s dovolením pokračovat:

Tomáši, ty ses na Hluboké nenarodil. Co tě sem přivedlo?

Na Hluboké jsem se ocitl díky tomu, že moje prababička Alžběta Eremiášová se narodila v Chlumci číslo popisné 1. Odtud pochází jedna rodinná větev našeho hlubockého rodu. A tahle prababička si jako mladá vzala mého pradědečka a měli na Hluboké pekařství v domě číslo 74. Po roce 1948 pekařství převzal komunál a pekaře tam dělal pan Václav Fyrbach, což byl můj celoživotní přítel, protože mě znal od dětství...

Můj pradědeček Maršík je tady na fotografii, kde stojí před vývěsným štítem svého pekařství. Číslo popisné 74 stávalo na hlavní třídě přímo proti dnešní poště a já sem do toho domu celé dětství jezdil na prázdniny k dědečkovi a babičce. Strávil jsem na Hluboké vždycky měsíc prázdnin a další měsíc tady byl můj bratranec Pepík Budil a jeho sestra. Já a můj starší brácha a naši kamarádi jsme měli u babičky a dědy ráj a samozřejmě bych těch fotek z dětství, jak stojíme před zámkem nebo jinde na Hluboké, našel víc. To bylo prostě mé dětství a krásné vzpomínky na prázdniny a také vzpomínky na dům, kde jsem ty prázdniny trávil.

Na další fotografii tvého pradědečka a prababičky na Hluboké jsou ale i další příbuzní.

Zleva stojí právě zmíněný pradědeček Josef Maršík a prababička Alžběta, rozená

pradědeček Maršík před svým pekařstvím

příbuzní pana starosty

Eremiášová. Jakub Eremiáš a Marie, doktor František Eremiáš a Anna Eremiášová, provdaná Uzlová. Uzlovi, to jsou moji další docela důležití hlubochťi příbuzní...

Proč jsou důležití?

Protože prastrýc Josef Uzel – a to je hezké a připadá mi to symbolické – byl kdysi, ve 20. letech 20. století, tajemníkem městského úřadu na Hluboké. Takže byl vlastně mým předchůdcem. A tenhle strýc nechal rodině vzkaz, napsaný na jedné z rodinných fotografií. Důtklivě tam sděluje, že všem příbuzným zakazuje stát se tajemníkem městského úřadu! Že prý je to hrozná práce.

To je docela varující vzkaz! Proč jsi neposlechl?

Ještě jsem o něm nevěděl, když jsem se v roce 1990 přihlásil do konkursu na tajemníka Městského úřadu na Hluboké. A upřímně, jsem rád, že jsem neposlechl. Mě práce pro město a lidi baví a naplňuje.

Přitom byl prastrýc na hlubocké radnici úspěšný úředník. Tady na další fotce z novin je Josef Uzel oslavován jako muž, který Jednotě sokolské postavil hlubockou sokolovnu. Právě před devadesáti lety! Byla otevřena v roce 1927, a on, Sokol – bratr Josef Uzel, byl tuším předseda hlubockého sokolstva. Brzy potom bohužel umřel, na další fotografii z roku 1932 je jeho pohřeb. Však ho také doprovázeli na poslední cestě sokolové a množství lidí. Je na Hluboké pohřbený a já mu vždycky na našem hřbitově zapaluji na hrobu svíčku.

pohřeb Josefa Uzla – 1932

A další moje prateta je Anynka Koudelková rozená Eremiášová z Horní ulice, je moje poslední příbuzná na Hluboké. Takže to je linie rodiny Uzlů, a mého prastrýce z příbuzenstva na Hluboké...

Takže jsi měl cestičku na radnici vyšlapanou hodně dlouho předtím, než jsi tam zamířil sám.

Ano, sedmdesát let přede mnou ji vyšlapal prastrýc Josef. Ale já samozřejmě na Hlubokou jezdil jako dítě, a jako student, a tehdy jsem ještě na kariéru na radnici opravdu nepomýšlel.

Dům pradědečka a prababičky už ale na Hluboké nestojí.

Byl to dům, který jsme spolu s dalšími s Jirkou Stráským, porevolučním starostou na Hluboké, bořili v roce 1991/92 kvůli plánované nové výstavbě na hlavní třídě. Prostě vzpomínku mého dětství jsem si vlastně sám z moci úřední zbořil.

V té době ale už ten dům dávno nebyl náš, koupila ho Rázinka Jandová, která měla nedávno pohřeb a která bydlela v prvním patře v bytě po nás. Ale můj dědeček a babička sem k ní jezdili na letní byt. A Rázinka Jandová, když jsme se sem na Hlubokou nastěhovali s mojí ženou Martinou a dětmi, pak dělala chůvu naší nejmladší dceři Adélce.

Jaký jsi měl pocit, když se dům bořil?

Smutný. Ale už se nedalo nic dělat. V té době už to bylo prázdné a vybydlené, celá část dnešní Masarykovy ulice byla vystěhovaná ještě v době předrevoluční. To už byl nevyhnutelný a nezbytný krok, který se musel udělat.

Když jsem hledal nějaké svoje fotky z mládí, našel jsem jednu focenou právě na dvorečku mého dědečka a babičky, kde jsme s kamarády. To mi bylo asi 18-19 let a jeli jsme na vodu. Tehdy jsme jezdili Vltavu každý rok.

Jsou tady se mnou kamarádi, se kterými se přátelím dodneška: Jirka Petr, Lukáš Šimek,

Vítek Svoboda, moje budoucí žena Martina, Mirek Hátle a Tája Sýkorová, jeho budoucí žena.

A taky jsme s sebou vezli křečka, protože se nám o něj neměl kdo starat.

Nějaká vzpomínka na dětství a mládí na Hluboké?

Dneska se to zdá neuvěřitelné, ale tehdy krom toho, že jsme si jako kluci hráli na indiány a lítali venku, tak jsme třeba vymysleli takovou zábavu, že jsme si do notýsku psali čísla všech aut, která přijela na Hlubokou... No, a za den jsme obvykle měli v notýsku jednu stránku popsanou čísly, tak deset dvacet aut za jeden den. Tehdy se na hlavní třídě parkovalo v obou směrech, všude byla dlažba a my jsme si do toho notýsku s klukama Mallátů a Stráských stačili zapsat všechna auta, která na Hlubokou přijela. Takže to je třeba taky jeden z rozdílů padesáti let, které mě od té doby dělají. Dnes bychom to nestihli.

A o chvíli později, v srpnu 68, to mi bylo jedenáct let, v den, kdy jsme měli jet za tetou Chromých do Chýnova, tak jsem se ráno brzo probudil a babička seděla u rádia a plakala. Přijeli Rusové. A o dva tři dny později přijeli až na Hlubokou a tady v zatáčce na náměstí před dnešním hotelem Závís a Restaurací rodiny Macháčků pásy tanků vytrhaly dlažbu...

Řekla bych, že pro muže je dneska šedesátka docela dobrý věk? Jak to máš ty?

Já se cítím tak na pětáct, nebo možná na míň. Tak nějak.

Vida, a jak ses cítil v 35?

Tak v 35 letech jsem se taky cítil na pětáct. Asi.

Takže ten pocit trvá?

Ano, v té době to nějak zamrzlo a ten pocit trvá do dneška. Opravdu. Necítím se unavený.

Narozeniny jsem v květnu oslavil s rodinou, zaměstnance úřadu na Hluboké jsem pozval na oběd. A pak se ještě příležitostně potkáme s mou hlubockou tenisovou a fotbalovou partou a vypijeme pár piv.

V senátu jsem poslal každému kolegovi láhev hruškovice s průvodním přáním, ať ji vypije na mé zdraví, že oslavu pořádat nebudu. Je nás tam 81, beze mě 80. Tak jsem to také udělal, když jsem měl padesátiny, to jsem poslal láhev portského, a nikdo se neurazil.

Připadá mi, že život komunálního politika je lepší v tom, že víc žije ve spojení s lidmi. Ale přesto: vnímáš nějak, že jsi do svých 33 let žil jako muž s praktickým povoláním inženýra a pak ses stal „náhle“ politikem? Nebo jsi byl „politik“ už o trochu dřív?

Já se tím nechlubím, ani to nikde nekomentuju, ale mě ve 4. třídě nevzali do pionýra. A jak jsem byl ještě malý kluk, tak jsem kvůli tomu brečel a šel jsem domů a rodiče mi vysvětlili, že to není

špatně, že se něco říká ve škole a něco jiného doma. Tak jsem to vzal jako jakousi rebelii. A nikdy jsem nebyl v pionýru, už jsem do něj nevstoupil ani později, když by to možná šlo. Nebyl jsem nikdy v SSM a samozřejmě jsem nikdy nebyl ani v KSČ. Nicméně „v politice“ se cítím být celý život. Takže relativně už od malička jsem psal různé články a komentáře, které jsem se snažil někam umístit. Od patnácti let jsem v Praze organizoval rockové koncerty a na střední škole jsem vydával vlastní hudební časopis. Když jsem byl dospělý, tak moje texty bral většinou podnikový časopis v Energoprojektu. Nebyl jsem ten, co jenom mlčí. Takže jsem se vlastně politicky projevoval vždycky.

Shodou okolností třeba 21. srpen 1968 jsem prožil tady na Hluboké, kdy jsme roznášeli s klukama letáky po městě... A proto jsem strašně rád, že jsem zažil rok 1989, kdy se Československo změnilo. Kdy se měnila celá východní Evropa... Rok 1989 považuji za největší zlom mého života. Stejně jako moje babička vždycky vzpomínala na 28. říjen 1918, a celý život o tom nadšeně mluvila a vzpomínala na to, co se tehdy stalo. Pro mě to byla vzdálená historie, ale pochopil jsem ji potom, když jsem zažil rok 1989 a všechny události kolem. Žil jsem v tu dobu v Praze, tak jsem byl na všech demonstracích od roku 1988 a považuji tu revoluci za svoji.

Když ses na Hlubokou vrátil po revoluci, v té ještě euforické době, která nastala, jak jsi Hlubokou vnímal? Ospalé malé město nebo už město s velkým potenciálem změn k lepšímu?

Já jsem Hlubokou celý život miloval, protože jsem ji měl spojenou s babičkou a dědou, prázdninami, výlety, letní pohodou, kamarády... I potom, když už tady babička s dědou nebydleli, když už jsme tady neměli ani dům, a byl jsem

starší, pak už ženatý, s dětmi, jsem se sem jezdil o prázdninách vždycky podívat. Vždycky jsem zajel ke klukům Stráských, Mallátů, Krejcarů..., prostě vracel jsem se na místa, která jsem měl rád.

Klíčové bylo, že jak jsem měl rád Hlubokou, a když už bylo jasné, že dům na Hluboké nemáme, tak já si už tehdy se svou ženou jako hodně mladý koupil na Třeboňsku statek a začali jsme z Prahy jezdit do Záblatí. Protože není tak daleko od Hluboké. Umožňovalo mi to návraty do jižních Čech. Odtud jsem na Hlubokou často jezdil a ten vztah s Hlubokou a lidmi tady jsem si udržoval. Na Hluboké máme předky na hřbitově, babičku, dědečka, jejich rodiče, zastavoval jsem se zapálit jim svíčku, a navštěvoval kamarády z dětství.

A další velký zlom pro mě byl, když jsem dostal pozvání na univerzitu v Aalborgu do Dánska. V roce 1990 jsem tam prožil jeden semestr. Profesor Klaus Illum, který bohužel loni zemřel, mě tam tehdy pozval proto, abych poznal život v demokratické zemi. Abych si zkusil každodenní realitu ve fungujícím kapitalistickém světě. Pro mě to byla obrovská zkušenost, že jsem viděl, jak se žije v Dánsku. Tehdy se to s Českem nedalo vůbec srovnat. Samozřejmě se mi tam líbilo, byl to pro nás úplně jiný svět. Zřetelně jsem si uvědomil, že lidi na malých městech a vesnicích měli v Dánsku mnohem plnější život než lidi ve větších městech, třeba v Kodani. A jak jsem tam cestoval, tak jsem viděl a uvědomoval si, že oni jdou z práce a zajdou si na tenis, nebo zahrát fotbal. Každý víkend jezdili s lodí, chodili na ryby. Nebo jdou do hospody anebo grilují maso. A všude kolem potkávají známé, sousedy a užívají si život společně. Prostě si užívali pěkný život ve svém maloměstě.

A to mě možná i trochu podvědomě dovedlo k tomu, že jsem se ve svých 33 letech stal

Manželé Anna a Josef Uzlívi – rok 1906

tajemníkem na radnici na Hluboké a v roce 1994 starostou. Snažím se, aby se lidem dobře žilo, a musím říct, že jak se ta celosvětová situace zašmodrchává, tak se každý večer modlím, a myslím na to, aby to všechno dobře dopadlo, abychom se měli stále tak dobře jako dnes.

Má malé město větší šanci žít si po svém, ovlivňovat své okolí víc než město velké?

Určitě. Bezesporu. Když jsem žil v Praze, tak jsem prostě žil víceméně v anonymním městě. Které je krásné, ale žiješ tam jiný život. A Jirka Stráský, který mě znal, věděl, jaký jsem, věděl, že mám i zahraniční zkušenost, mě v té chvíli pozval do konkursu na tajemníka na Hluboké. A já ten konkurs vyhrál. I díky tomu, musím říct, že jsem deset let pracoval jako projektant na Energoprojektu, projektovali jsme Temelín, a lidi, co pracovali na Temelíně, mě znali. Karel Ouška si na mně vyžádal reference z podniku z Prahy, a dostal informace, že za revoluce jsem byl v Energoprojektu, podniku s 2000 zaměstnanci, zvolen mluvčím OF. A když skončila Občanská fóra v podnicích, tak mě lidi v podniku zvolili předsedou odborů. Jenže když jsem jako předseda odborů do té odborové centrály přišel, tak jsem ke své hrůze zjistil, že tam nemůžu pracovat. Seděli tam bafuňáři té minulé doby úplně jiného ražení. Já potřeboval něco jiného, než být úředník zavřený s papíry v kanceláři, prostě jsem si do té doby plně neuvědomil, co taková funkce znamená. To nebyla práce pro mě.

A tak pro mě tehdy přesun na Hlubokou bylo i vyřešení určité situace, čestně jsem se vyzul z místa, kde jsem být nechtěl, do místa, ve kterém jsem naopak velmi být chtěl. Do místa, ke kterému cítím sounáležitost, do města, které je má srdeční záležitost.

Tomáš Jirsa (vlevo) na výletě s kamarády

Bylo jednoduché přemluvit rodinu, aby tě následovala na Hlubokou?

Když jsme se doma bavili o tom, co budeme dělat, psali jsme si na papír pro a proti. Položil jsem manželce a dětem otázku: kde se cítí být doma. Doma? Aha, doma – tady v tom bytě v Praze. Ještě trošku doma jsme na Záblatí. A já jsem jim řekl: a já mám ještě jedno místo, kde se cítím doma, a to je na Hluboké. Tak to tam pojdte zkusit.

Myslím, že naše děti tady prožily krásné doma, dětství a studentský čas, všechny děti tady mají doma, i když dnes jsou už dospělé, a dvě z nich už mají své vlastní děti, naše vnoučata. Verunka s Jakubem jsou už zase v Praze a Adélka bydlí v Budějovicích. Ale na Hluboké vyrostly, mají tady spolužáky a kamarády, a mají k Hluboké vztah.

Získal sis důvěru lidí hned od počátku?

V době, kdy jsme se přistěhovali na Hlubokou natrvalo, ještě žila generace lidí, kteří znali mého dědečka a babičku a pamatovali si mě z dětství. Paní Šauerová, Rézinka Jandová... Generace, která mě znala od dětství, věděla, že jsem ze staré hlubocké rodiny. Ale samozřejmě si o mně lidi zpočátku mysleli kde co. *Přišel sem z Prahy... co tady bude dělat za novinky... rozumí místním...?* Třeba šly řeči: *Jirsa dělá všechno hlavně pro turisty.* A já si uvědomil, že musíme prvoplánově dělat věci pro občany a pak teprve pro návštěvníky města. Takže třeba když jsme stavěli kino, koupaliště nebo cyklostezku, tak jsem dopředu zdůrazňoval, že je to výhoda pro naše občany, dostat se na kole do Budějovic, jít do kina a na divadlo ve svém vlastním městě, mít vlastní plovárnu a zimní kluziště, ale samozřejmě spoustu toho že s námi budou používat i turisté.

Nakonec jsi ale pozici starosty menšího města trochu přerostl.

Pán Bůh mi život dobře řídí, a tak když v roce 1994 hledal Svaz měst a obcí ČR reprezentanty do Rady Evropy, do Kongresu místních a regionálních samospráv, kde jednou z podmínek byla i zahraniční zkušenost, tak i díky mojí dánské zkušenosti mě svaz mě nominoval do Rady Evropy, kde jsem působil 18 let. Včetně toho, že jsem se stal senátorem a přesunul se z Kongresu místních a regionálních samospráv do Parlamentního shromáždění.

Práce pro radu Evropy mi umožnila procestovat celý svět a podívat se, jak to dělají jinde. A zatímco v devadesátých letech jsme jezdili hlavně do západní Evropy učit se, jak řídit města, tak pak někdy od roku 1998 jsme zase my začali jezdit do východní Evropy učit místní, jak se řídí města. Takže jsem mnohokrát navštívil země jako Bělorusko, Srbsko, Bosnu a Hercegovinu, Kosovo, mnohokrát Rusko. Po ozbrojených konfliktech v Náhorním Karabachu jsem byl i na Kavkaze. Dělali jsme program pro Čečensko, byl jsem

zpravodajem Rady Evropy pro Albánii, vedoucím monitorovací mise pro volby v Arménii nebo Azerbajdžanu. Takže když mám zhodnotit význam mých cest na západ a na východ, do Severní a Jižní Ameriky, tak říkám zaplať pánbůh, že žijeme v Čechách. Cítím obrovský pocit vděčnosti za to, že máme domov tady, kde se žije úžasně a je potřeba každý den děkovat za to, jak se nám tady žije. Uvědomovat si to.

Nenajdete zemi, kde by se žilo lépe.

Myslíš, že by Hluboká byla tím, čím je, kdyby tady nebyl zámek? A je víc takových měst, která tak hezky plynule rozvíjejí svůj potenciál jako Hluboká a vzkvétají?

Samozřejmě zámek a na něj navázaná prvotní infrastruktura jako galerie, zámek Ohrada, Zoo, která ještě navíc platí někdo jiný než město, to je obrovská výhoda, která nám z toho plyne. Stát a kraj do těchto institucí dávají desítky a stovky milionů korun a město prostě jenom „stahuje“ z turistů a návštěvníků, kteří je navštěvují, peníze. Takže to je obrovská výhoda.

Druhá obrovská výhoda je blízkost města Budějovic, pro které jsme rekreačním zázemím. A třetí naše výhoda jsou lesy, rybníky, řeka, příroda okolo nás. Další, čtvrtá výhoda je, že máme pozemky, na kterých se dá stavět a investory, kteří tady stavět chtějí.

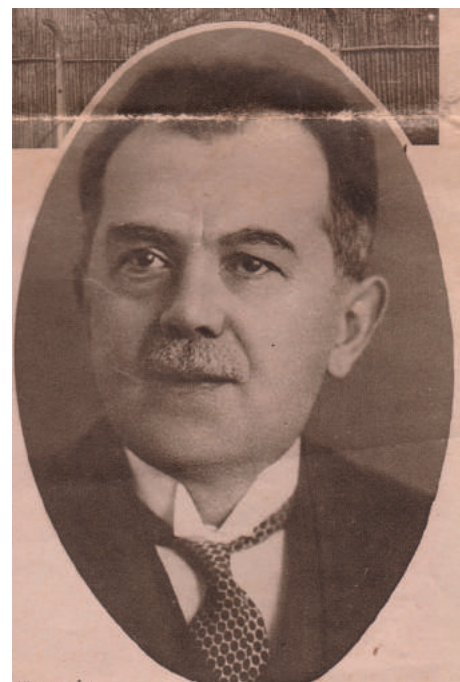
Takže občas říkám, že i naprostý pitomec by byl na Hluboké úspěšný starosta.

A je samozřejmě víc městeček a měst, která se podobně rozvíjejí. Třeba, Český Krumlov, Čeladná, a všechna města, která tyjí z turistického ruchu.

Klíčová věc v porovnání s podobnými městy jihočeského kraje je ale naše blízká poloha u Budějovic, kde jsme mezi námi a městem se sto tisíci obyvateli natáhli dvě cyklostezky. V létě k nám přijede o víkendu denně až 3000 lidí na kolech. Kdyby tady každý nechal jen stovku, tak je to celkem 300 000 korun denně, které žuchnou mezi naše restaurátory, zmrzlináře, sportovní areály, kulturní akce. Z toho si žijeme dobře...

Množství našich hospod by prostě nikdy nemohlo žít jen ze zámeckých turistů a místních občanů. Budějovice nám k tomu přidávají ohromnou přidanou hodnotu. Dělají nám zaměstnanost, kdo nenajde práci na Hluboké, jede za ní jen malý kousek do Budějovic...

Hluboká zkrátka využívá všech výhod, které jí dává její poloha. Výhod, čerpajících z kulturního a historického dědictví. A dneska – je to sice smutné, ale pro nás výhodné – i kvůli krizi ve světě lidé hledají více domácí dovolené. Proto je Hluboká už třetí sezónu na léto komplet vyprodaná město. Sezóny jsou skvělé a je třeba se modlit, aby se to neporouchalo a vydrželo, protože investoři, kteří investovali do turistického ruchu, u nás teď sklízí plody a jejich daně zase pomáhají městu.

Josef Uzel – tajemník městského úřadu na Hluboké

Snad neřeknu nic tajného, když prozradím, že náš nový pivovar nestačí vařit pivo. Prostě nastala doba zúročení našich iniciativ.

Takže teď je pohoda, a můžeme se nudit a užívat toho, co jsme si vytvořili?

To ne. Pořád máme spoustu nápadů, co dělat. V celém státě se ale projekty komplikují a stávají se složitějšími. Bezpečnější autobusovou točnu mimo silnici u Bavorovic se snažíme postavit deset let, kvůli odporu jednoho vlastníka sousedního pozemku to nejde. Cyklostezka do Zlivi, na jejíž trase máme vlastníky pozemků, kteří už dávno zemřeli v Americe – to je téměř neřešitelný problém, protože stavební úřad nám nevydá na využití těch pozemků povolení. Cyklostezka mezi areálem a městem... Všechny předpisy se komplikují, všechny úřady mají pravomoci a obavy takové, že jejich vyjádření jsou opatrnější, všechno je složitější. Velká škoda.

Za poslední tři roky vláda nabrala 30 tisíc nových zaměstnanců státu. Připočti k tomu na každý zákon lidi, kteří ho hlídají. Na EET, které zničilo stovky hospod a malých živností, musí být stovky nových úředníků, kteří chodí po kontrolách a hlídají ho. Na všechny daňové zákony pana ministra Babiše máme stovky nových úředníků, na sociální zákony, které plodí ministerstvo sociálních věcí, jsou angažovány další stovky nových úředníků. Na inkluzi stovky učitelů...

Stát v době, kdy ekonomika roste, místo aby šetřil a nechal podnikat soukromé investory, do ekonomiky „háze vidle“, aby všechno zbrzdil. Přijímá nové regulace, novou byrokracii, a zatěžuje stát do budoucích let, kdy se ekonomice tak dobře nepovede. A pro toho, kdo potom bude u vlády, to bude katastrofa.

Proč to schvaluje parlament a senát? Vždyť tam sedíš, dělej něco!

V tomhle mám čisté svědomí. Hlasoval jsem proti zákonu o solárních elektrárnách,

proti přímé volbě prezidenta – vidíme teď, co to způsobilo. Hlasoval jsem proti EET, proti Lisabonské smlouvě vedoucí k větší byrokratizaci Evropy, proti zákazu kouření v restauracích... Samozřejmě je lepší, když lidi v hospodě nekouří. Ale pokud má někdo hospodu ve vlastním domě, provozuje ji za své peníze, tak proboha má mít právo se rozhodnout, jestli povolí nebo nepovolí kouření. Majitelé investovali peníze do oddělených kuřáckých a nekuřáckých prostor, do čističek vzduchu a zcela zbytečně, jak je vidět... Lidi museli investovat do EET a platí za jeho provoz.

Do rozběhlé a funkční ekonomiky prostě sypte stát písek, aby zbrzdil rozvoj země. Současná koalice má určitý program, my jsme v opozici, nedá se všechno ovlivnit. Prostě to tak je...

Bavila tě víc politika v revolučním začátku, když všechno bylo v euforii, dařilo se, lidé nadšení, rychlý rozvoj... nebo dnes? Máš někdy pocit, že bys všeho nejradši nechal?

To ne. Ale samozřejmě, ta doba, devadesátá léta, byla jiná. Když se stavělo městské koupaliště v roce 1994, tak jsem věděl, že musíme začít stavět hned, neprotahovat to, aby se lidi už příští léto mohli koupat. A věděl jsem, že nás stavební povolení doběhne při stavbě. Protože všechna povolovací řízení už byla připravena. Dneska bych si to netroufl, protože by mě za to zavřeli. To prostě byla jiná doba.

A jiná věc je ta velká politika, kdy hlasuji jako senátor, ale podstata mé senátní práce je práce v regionu, kdy spolupracuji se starosty, podnikateli a občany. Musím říct, že se příliš nevyžívám v tom, jak hlasuji v senátu, ale spíš jak vykonávám svůj senátní mandát v regionu. To je pro mě z hlediska senátora nejdůležitější. To, že jsem starosta a že minimálně tři dny v týdnu sedím na radnici, mám spojení s lidmi a s úřadem, a vím, s čím se potýkáme, co vadí občanům, co zatěžuje radnici. Takže automaticky hlasuji proti všem byrokratickým zákonům, co nás omezují. Vůbec nezávidím našemu tajemníkovi, co má dneska práce a papírování, protože já tehdy jako tajemník jí měl desetinu.

Myslím, že dobrá filosofie pro příští konzervativní vládu by byla, za každý nový zákon zrušit dva staré. Ale takové pravidlo se všechny vlády bojí přijmout.

Jaké vlastnosti a schopnosti potřebuje politik? Ty musíš mít obrovskou kapacitu paměti, protože mám pocit, že dotahuješ věci do konce, znáš spoustu lidí a vlastně vůbec nezapomínáš?

Já musím kupovat hodně „velký“ telefon. Mám v telefonu 4000 lidí a mám je tam uložené podle kódů. Mám dvě podmínky: velkou paměť telefonu a baterii, která dlouho vydrží. V něm mám lidi rozdělené podle měst nebo obcí a podle profesí. Takže když hledám starostu Boršova

a když si nevzpomenu hned na jeho jméno, najdu: starosta Boršov, a on na mě v seznamu vyskočí. Nebo rychtář baráčníků Boršov. Takže mám lidi sortýrované obcí, profesí a jménem.

A pak mám po ruce pořád tužku a papír a všechny své „geniální“ myšlenky si okamžitě musím poznamenat. Když si je nezapišu, tak je do 10 sekund zapomenu. Takže mám u postele papír, v autě mám papír, na chalupě papír, v kanceláři mám papírů moc, a nejradši mám tlustý fix a zapisuju... Všechno, co mi bleskne hlavou, si musím poznamenat.

A pak se k problému vracíš. A jak velké procento úkolů se ti podaří zrealizovat?

Přece všechno. I ty zdánlivé maličkosti. Třeba jdu městem, něčeho si všimnu na ulici, co je potřeba udělat, poznamenám, zavolám řediteli PMH a on to vyřeší.

Jestli kontroluji, co se splnilo? Namátkově, ale ono to opravdu funguje, když zavoláš lidem, na které je spolehnutí. Řeším spoustu věcí i pro jednotlivé lidi, malé obce, obracím se na mě jako na senátora, jak mají udělat to nebo tohle, a já prostě vím, komu zavolat a koho se na to zeptat. Tady u nás v kraji, v Praze. Za těch 27 let v politice se znám s mnoha lidmi, se kterými řešíme různé záležitosti. Proto už znám množství lidí na úřadech a ministerstvech, v regionu ve státní správě měst a obcí. Neříkám, že to jsou všechno přátelé, ale jsou to lidé, se kterými jsme v kontaktu, a vím, co s kým řešit. Zavolám jim, napíšu, aby se na ten dopis či podnět z nějakého města nevykašlali, aby ho řešili a pokud možno ho řešili pozitivně. To je to moje know how. Někdy prostě státní byrokracie jako každá byrokracie potřebuje prošťouchnout, a to je moje úloha, kterou mohu lidem pomoci. Typický příklad: nějaká obec chce od státu něco koupit, nemovitost, pozemek, který je pro obec důležitý – a trvá to roky. Bujanov chce koupit železniční stanici, kde bývala před sto lety koněspřežka, a nejde jim to, dráhy jim to „prodávají“ už 15 let a nehýbá se to. A tak napíšu dopis na ministerstvo dopravy a oni se senátorem bavit musí a odpovědět mi musí, tak to nakonec začnou řešit i s obcí. A vyřeší!

A to tě pořád baví?

Ano. To mě pořád baví.

Akorát vzhledem k věku, těm 35 letům, už občas při fotbale víc funím a hůř se mi jede na kole do kopce. Ale moji kamarádi stárnou se mnou a respektují to.

Umíš dobře řečnit, mluvíš k věci a konkrétně a tvoje výhoda je i v tom, pojmenovávat věci jednoduše, takže osoby, které tě poslouchají, ví, o čem mluvíš. Nemlžíš jako většina politiků. Projevy mají být krátké a jasné... ale zrovna tenhle rozhovor se mi zdá už moc dlouhý. Nejsem si jist, zda životopis starosty bude lidi zajímat.

A myslíš, že ty sám na nějakou svoji fotku pro své potomky nepřipíšeš výstrahu, jen aby proboha nikdy nedělali tajemníka nebo starostu? A už vůbec ne senátora?

Ne, ne, to nenapišu. Práce starosty je krásná a práce starosty na Hluboké je krásná obzvlášť. Tajemník v mém provedení byl takový schůdeček ke starostování, a musím říct, že dnes bych už tajemníka dělat nechtěl, protože té byrokratické zátěže pro tuhle práci je tam na mě opravdu příliš. Mám strašně rád Honzu Piskače, kterého jsem si v roce 1994 vybral, protože byl nejlepší fotbalista a taky tenista, a vybral jsem si ho proto, že jsem s ním chtěl vyhrávat. A to se nám taky daří, když spolu hrajeme. Je na něj spoleh.

Pán Bůh a voliči mi k tomu ještě přidali ještě senát, což mi umožnilo trochu nahlédnout i do velké politiky, ale přitom zůstat díky malé politice nohama na zemi. Musím říct, že mám šťastný život a že děkuju osudu a všem, kteří mi drží palce, za to, že tady na Hluboké můžeme všichni tak krásně žít.

Tomáš Jirsa (vpravo) s bratrem

Tomáš Jirsa na dvorku svých prarodičů

Gery Vaher

Sto dukátů aneb šlechtická láska

foto z archivu kulturní společnosti Alta

Lechtivá komedie o milostném příběhu Adama Schwarzenberga a Eleonory Amálie Lobkowitz. Zamilovaný Adam se vrací z kavalírské cesty po Itálii a oznamuje rodičům, že se bude ženit. Rodiče nadšeně souhlasí, bohužel každá strana má na mysli jinou nevěstu.

Režie: Gerhard Vocilka

Návrhy a výroba kostýmů: Milena Adamová

Scéna: Šárka Rubicková

Choreografie: Monika Macháčková

Světla a zvuk: Jaroslava Burzalová

Foto: Barbora Pachner Vejvodová

Hrají:

Adam: Jiří Strejček

Eleonora: Jana Fikotová

Sluha Trinkul: Vít Macháček

Vilém Schwarzenberg: Martin Bárta,
Miroslav Čeněk

Marie Schwarzenberg: Veronika Bednářová

Ferdinand Lobkowitz: Petr Burzal

Anna: Kateřina Fremlová

Francois: Michal Pintér

Markéta: Karolína Hronková

Kuchař: Stanislav Janů

Repertoár kulturní společnosti Alta se v posledních letech ustálil na hrách historických. A to takových, které čerpají z historie, která se Hluboké týká. Autora hry i režiséra v jedné osobě, Gerharda Vocilky, jsme se zeptali, kteří hlubotí šlechtici k nám tentokrát z jeviště divadla promluví.

Když jsem se zamýšlel, co by mělo oslovit letošní návštěvníky večerních představení v zimní zahradě zámku, byl jsem spíš nakloněn příběhu svižnému, odlehčenému a komediálnímu. Při

brouzdání po internetu mi padl do oka článek, kde autorka popsala jeden z mála šlechtických rozvodů. Ke kterému nakonec nedošlo, protože se manželská situace urovnala, ale dochovaly se dopisy, kde tato problematika – zcela mimořádná v těchto kruzích – byla rozebírána a odkryta.

Kdo že se to chtěl rozvádět?

Byl to Adam Schwarzenberg a Eleonora Lobkowitz.

Adam, narozený v roce 1680, což je snad docela daleko do minulosti, abychom někoho z rodu vystavili pozornosti bulváru. Eleonora Amálie naopak díky současnému bulváru už trochu známá je – jako „upíří princezna“ – Rakušané tuto evidentně scestnou myšlenku před pár lety prezentovali. Ale na téhle hypotéze jsem zápletku skutečně nepostavil. To by mě historici oprávněně utloukli archivními spisy.

A co jste tedy otevřel za problém?

Příběh jsem nastudoval, rozvedl a sepsal a s ulehčením podotýkám, že oproti Poslednímu Schwarzenbergovi na Hluboké už jsem se nemusel striktně držet reálných faktů, protože tuhle dobu už opravdu nikdo z hlubokých pamětníků nepamatuje. I když musím říct, že žádná stížnost za předešlou hru ke mně jako autorovi nedorazila. Jediná výtku, co jsem loni zaznamenal, byla, že jsem přidal Adolfovi sourozence, že prý byl sám. Přitom realita je taková, že on měl pět sourozenců – a nejenom dva, které jsem ve hře přiznal. Jinak se Poslední Schwarzenberg na Hluboké líbil a kritika proběhla velmi příznivě.

Takže u vztahu Adama a Eleonory nepředpokládám nějakou odezvu, protože manželství z roku 1701 těžko dnes někdo

okomentuje. Proto jsem se rozhodl pro poměrně svižnou, místy až erotickou komedii.

Kostýmy první republiky byly v minulé hře úžasné, tak teď se můžeme těšit na erotičtější kostýmy s velkými výstřihy?

Budou ještě úžasnější, než si představujete! Paní Adamová se s kostýmy rozvášnila a máme z nich velkou radost. Jsou jedním slovem nádherné! Baroko nám nabízí daleko více příležitostí. V módě se překonávalo. Krásné ženy i mužové! Paruky, ano, budou krásné. Šněrovačky, krinolíny, krajky, k tomu oblaka pudru a těžké parfémy, které zakryjí nedostatky v hygieně. (I když naši herci jsou na tom s hygienou výborně, žádný strach!)

Sto dukátů v názvu hry odkazuje na sféru financí, která ve hře bude rezonovat?

Jestli mohu něco málo naznačit, tak hra bude podobná spíše frašce, a jako zvláštnost bych naznačil fakt, že každá herecká postava znázorňuje určitý typ lásky. Je to tam takové zakamuflované. Romantickou láskou počínaje až... jistou obdobou té dnešní zlatokopecké konče. Z toho mám velkou radost a doufám, že naznačené definice lásky ve hře objevíte.

Ale o čem to všechno bude, nechci úplně prozrazovat. Stručně řečeno, Adam se vrací ze své kavalírské cesty po Itálii. Přijíždí na Hlubokou a oznamuje zprávu, že se bude ženit. Rodiče jsou spokojeni, chválí mu jeho rozhodnutí k ženitbě, jenom mu oznámí, že se osoba nevěsty mění podle jejich rozhodnutí. Ta Italka, kterou si vyhlédl a zasnoubil se s ní, jeho paní nebude, a tuto komplikaci musí vyřešit až papež. Nová nevěsta s manželem nenaváže zcela ideální vztah, dokonce bylo něco naznačeno o paroží na Adamově hlavě, takže dojde až na domácí

věznění paní kněžny na polorozpadlém zámku v Chřešticích...

A jeje, nešťastné manželství...

Je to celé takové jedno velké nedorozumění, o které se hra opírá, různě se v něm kouzlí se vztahy, záměnami, samozřejmě, jak se na tohle období sluší, a velkou roli v tom má takový polohloupý – polochytrý sluha.

Kolik bude na scéně postav?

Dost, bude jich 10. Proto nás vždycky chválí, když přijedeme na třeboňský divadelní festival, kam jsme pozvaní jako jediní amatéři mezi profíky. Říkají: My vás rádi zveme, vás je hodně a jste na jevišti pěkně vidět. Kromě toho jsme si vymysleli ještě jednu úžasnou záležitost. Už jste někdy viděla hlubocké zámecké divadlo?

Tuším, že Schwarzenberkové sami divadlo na zámku hráli, ale přesně si neuvědomují, kde.

Většina Hlubočků ani netuší, že tady zámecké divadlo bylo. A pořád v komnatách je, ale ztratilo hloubku jeviště, a jestli si dobře pamatuju, částečně bylo zazděné a byly tam udělané dětské pokoje.

Ale my se pokusíme v našich kulisách tehdejší zámecké divadlo s jevištěm zrekonstruovat. Naznačíme schwarzenberské divadlo, aby ti, co ho neviděli, měli možnost si ho představit.

Hrát budeme opět v zimní zahradě zámku Hluboká, na Vítkově Hrádku, v Třeboni, trochu si jako obvykle pocestujeme. A předběžně uvažujeme, že provedeme jedno představení přímo na Hlubockém náměstí. Aby si ho užili hluboční diváci, třeba s půllitrem piva z hlubockého pivovárku v ruce.

Pochvalte ještě ty, kteří s produkcí představení pomáhají.

Na realizaci scény pracuje výtvarnice Šárka Rubicková, díky ní máme obnovené kulisy také k Petru Vokovi.

Ty nám sebral vítr při představení v Třeboni. Za tři dny jsme je našli, ale bohužel už nebyly použitelné, takže Šárka nám malovala nové. Choreografie se ujme Monika Macháčková a světla a zvuk zajistí Jaroslava Burzalová. Jsme v dobrých rukách nejlepších odborníků.

A herci?

Jejda, těch je spousta: Hlavní role Adama – Jirka Strejček, loni mladý Schwarzenberg, který se letos převtělí do dalšího Schwarzenberka. On je miluje a tvrdí, že hrát Schwarzenberky je jeho životní poslání. Vlastně jsme zvolili úplně stejnou hereckou dvojici jako loni, Jana Fikotová a Jirka Strejček, ústřední pár představení.

Je hezké, jak jste pana Strejčka uchopili a udělali z něj vlastně už několikanásobného historického herce. Hezké také je, jak se ve svých rolích posouvá. Z nesmělého mladého muže k smělým šlechticům.

Jirka na sobě hodně pracuje a na jeho výkonech je to znát. Další, komu to mimořádně sluší v roli sluhy Trinkula (to jméno jsme si vypůjčili od Shakespeara) je Vít Macháček. Sice Edmund mu šel dobře, ale tentokrát se těší, jak se bude moci vyblbnout. Těžko říct, zda je sluhou hloupým nebo vychytralým. Dělá různé věci, nevíte, jestli je to hra nebo jestli to myslí vážně.

Matku hraje Veronika Bednářová, hrála minule služku, tentokrát postaráš dāmu a hraje výborně. Otce máme hned dva, alternují Martin Bárta a Miroslav Čeněk.

Těšit se můžeme i na jeden zajímavý taneček otce Eleonory – Ferdinada, kterého velice dynamicky rozehraje Petr Burzal. Zlatokopku Annu (Kateřina Fremlová) si užijete ve scéně, ve které se velmi snaží o Adama Schwarzenberka. Objevili jsme její obrovský talent na svádění. Zvláště Jirka ho oceňuje, díky ní dokáže zahrát i přirozené červení.

To je ale opravdu talent! Nebo je to zásluha dotyčné herečky?

No právě, o to se přeme. Nevíte, jestli on je tak dobrý herec, nebo ona tak dobrá svádilka. Prostě v něm vybudí tu správnou reakci.

Máme ještě roli šviháckého vojáka, hraje Michal Pinter, a krásnou naivní služtičku Karolínu Hronkovou. Šerm šlechtický nemáme, ale velký šerm s košťaty slibit můžu.

Svoji divadelní premiéru si odbude náš skvělý světelný a zvukový technik Standa Janů. Odhodlal se, opustí svá hejblátka a zahraje si. Ano, šťvalo ho, že na konci obecnostvo pokaždě tleskalo opačným směrem, tedy otočeno k jevišti, nikoli směrem ke zvukaři a technice, a rozhodl se jít úspěchu naproti.

Hezké je, jaké lidské příběhy se v divadelním světě odehrávají! Vy prostě rozpočítáte k muzickým výkonům i technické typy.

Nadbíhal, pití mi kupoval, to víte, naklonit si režiséra stojí nemalé úsilí. A nakonec dostal roli kuchaře. Je to role malá, ovšem komediálně dobře vybavená. Když o tom tak přemýšlím, ona vlastně celá ta hra je spíše založená na akci, než na mluveném slovu.

I pejsek si zahraje, podle známé režisérské poučky, že zvířata a děti hrají nejlíp a je s nimi ideální práce. Pokouší se o mě infarkt, když si vzpomenu, jak jsme zkoušeli v Úsilném při vánočním betlému vtělit do hry oslíka. Jedinkrát jsme ho přemluvili, aby aspoň scénou prošel. Aby ale Marie seděla na oslu, ani náhodou! Prostě zůstal stát v zákulisí a nic víc. Přitom o slavnostech odpovědně vozil děti a pro piškoty se mohl přetřhnout. Korumpovali jsme ho celým sáčkem a nebylo to nic platné. Umění mu zřejmě nic neříkalo.

Přitom na většině vašich herců je znát, že divadlo milují.

Ano, já mám moc rád, když pro naše divadlo nejen rádi hrají herci, ale i výtvarnice ráda dělá kostýmy

a ostatní profese rovněž. A úplně nejradši mám, když naše divadlo mají rádi i diváci.

Divadlo není jen o tom, že někdo napíše hru a jiní ji zahrají a vydělají na vstupném. Divadlo je tvůrčí proces. Už ten fakt, že ušijete někomu roli na tělo. To zjistíte, když v roli vystřídáte tři Petry Voky. Ten, komu je to ušité na tělo, má výhodu. Honza Pruner to tak měl, ti ostatní dva už se s tím museli trochu potýkat, už ty detaily nebyly přímo jejich parketa. A to si text pamatovali líp než on, *směje se režisér*. Plus zámecké prostředí, plus touha lidí užít si živé představení, nečekají, až podobný kousek uvidí v televizi. Naši hru také nikde jinde neuvidí. A navíc místní děj, místní duše v místním koloritu, po 300 letech se tu ty postavy zase objeví.

Vy byste nechtěl napsat hru, která by oslovila celý svět?

Ani nevím, jak by to šlo? Asi nechci, já píšu hry, které patří jen nám, Čechům a Jihočechům.

A myslím, že letos se nám Čechům bude líbit.

Udělat z Posledního Schwarzenberka na Hluboké čistou komedii by bylo poměrně dost těžké, vysvětluje Gerhard Vocilka, to nebylo úplně veselé téma. Ta doba byla těžká, a každý měl dost toho, co musel unést. Ale komediální prvky to mělo moc hezké.

Ani Adam, a o to víc Eleonora Amálie, neprožili úplně veselý život, těch tragických momentů v něm měli opravdu dost. Jako leckdo jiný. Ale přece jen jsou prázdniny, chceme, aby se lidi zasmáli, a abychom je nerozplakali. A tím, že se divadlem snažíme také trochu o dějepisnou vzdělávací osvětu... třeba aspoň někoho přimějeme, aby se seznámil i se skutečným příběhem života Adama a Eleonory.

Termíny představení Sto dukátů aneb šlechtická láska:

Červenec 2017

- 1. července – Sto dukátů aneb šlechtická láska. Vítkův Hrádek.
- 18. a 20. a 25. a 27. července – Sto dukátů aneb šlechtická láska – Zimní zahrada zámku Hluboká, začátek od 21 hodin.

Srpen 2017

- 8. a 10. a 16. a 17. a 24. Sto dukátů aneb šlechtická láska – Zimní zahrada zámku Hluboká. Začátek ve 20:30.
- 26. 8. Sto dukátů aneb šlechtická láska – Adrealin park Hluboká. Začátek ve 20:30.

Vstupenky zakoupíte v Infocentru Hluboká, na CB systému (www.cbssystem.cz) a 1 hodinu před představením v Zimní zahradě zámku Hluboká. Hrajeme i za špatného počasí. Zimní zahrada je zastřešena. Bližší informace na www.ks-alta.cz a [facebook.com/ksalta](https://www.facebook.com/ksalta)

Z jednání rady

▪ Žádosti o dotaci města: Český rybářský svaz z.s. MO Hluboká žádá o poskytnutí dotace na pořádání dětského dne. Konat se bude na rybochovném zařízení Hanousk, bude spojen s osvětovou činností v oblasti ochrany životního prostředí a s představením zájmového chovu ryb, účast asi 40 dětí. Rada souhlasí s poskytnutím dotace.

▪ Rada města bere na vědomí náměty pana Mgr. Remty, týkající se přechodů pro chodce v Zámostí a další místní komplikovaná místa. Komise konstatovala, že jednoduchá a levná řešení existují, každý návrh vychází z místní situace a je schvalován orgány, které jsou za bezpečnost dopravy odpovědné.

▪ Rada města pověřuje starostu města a ředitele PMH jednat s investorem stavby o úpravě narušeného povrchu parkoviště v Podskalí, který byl narušen v rámci opravy povrchu chodníku.

V souvislosti s opravou vodovodu a chodníku v Podskalí při přesunování stožárů veřejného osvětlení byl u většiny z nich zjištěn havarijní stav, pokročilá koroze narušující statiku stožáru. Navrhuje se provést výměnu asi 10 stožárů a současně je vystrojit novým typem svítidel.

▪ Akce chodník Kostelec, náklady 108 tis., počítáno s použitím prostředků z položky Opatření rady města, dofinancování bude zajištěno z prostředků OV Kostelec.

Galerie Knížecí dvůr

3. 6. 2017 – 29. 7. 2017

Peter Nižňanský – plastika, Oldřich Kulháněk – grafika

1. 7. 2017 – 3. 8. 2017

Bohumil Eliáš – obrazy, sklo

3. 8. 2017 – 31. 8. 2017

Jiří Máška – FATA MORGANA

UHLO TERM

BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY do 31. 7. 2017

Nabízíme Vám uhlí

**hnědé — černé
brikety — koks**

**štípané palivové dřevo
dřevěné brikety**

**NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem**

**PRODEJ A DOVOZ PÍSKU, DRTÍ a ŠTĚRKŮ
okrasných kačírků, mulčovací kůry
zahradní zeminy a zeminy pro trávníky**

**☎ 387 250 500, 602 409 423
Otevírací doba a rozvoz
Po - Pá 7.00 - 15.30 hod.**

www.uhloterm.cz

Pískovna Hluboká nad Vltavou

3 ha klidného rybolovu pod zámek

Prodej povolenek MO Hluboká nad Vltavou
Blíže informace: <http://mo-hluboka.wz.cz/>
piskovna.hluboka@email.cz
mo.hluboka@email.cz
tel. 603 329 881 + 779 990 153

**Zvýhodněné ceny pro členy
MO Hluboká nad Vltavou.**

**Bohatě zarybněný revír (kapr, štika, candát,
sumec, amur, bílá ryba, okoun...).**

**Omezený počet povolenek a poloha
mimo rušné komunikace zajišťují klidný lov!**

INZERCE:

▪ Golfový klub Hluboká nad Vltavou přijme **brigádníka na sběr golfových míčků**. Nástup ihned, možnost dlouhodobé spolupráce. Vhodné pro studenty i důchodce, nejlépe z Hluboké nad Vltavou a okolí, práce v odpoledních hodinách.

Kontaktní osoba: Ing. František Brom
tel.: 774 998 993

▪ Golfový klub Hluboká nad Vltavou přijme na DPP **paní na úklid**. Nástup od

dubna, možnost dlouhodobé spolupráce. Vhodné pro studenty, MD i důchodce, nejlépe z Hluboké nad Vltavou a okolí.

Kontaktní osoba: Mgr. Lucie Čermáková
tel.: 774 929 599

▪ **Nabízím kompletní pečovatelské služby**, hlídání dětí a pomoc pro vytížené domácnosti

Osobní asistenci pro nesoběstačné a nemocné seniory i neseniory.

• Pomoc zvládat denní úkony a aktivity u Vás doma. (Hygiena, rehabilitace,

oblékání, vaření, předčítání a podobné)

• masáže + protahování

• Doprovod na procházky, při návštěvě divadla, či jiné společenské akce.

• psychickou oporu

• péči o domácnost

Při každé práci jsem flexibilní dle přání klienta. Jsem komunikativní – zkušenosti získané v zahraničí.

Podrobné informace odesílám na e-mail: elenpeceprovasdomov@email.cz

Telefonní kontakt: 778 532 258

Historicky skutečný příběh Adama a Eleonory

Eleonora Amálie Magdalena z Lobkovic, nejstarší dcera Ferdinanda Augusta knížete z Lobkovic a vévody Zaháňského, se o svou budoucnost nemusela příliš strachovat. Naděje lobkovické rodiny nebyly zklamány a Eleonora se 13. prosince 1701 stala manželkou Adama Františka ze Schwarzenberka. Všechno ale neprobíhalo tak, jak si mladá nevěsta představovala.

V den svatby uplynuly sotva tři měsíce od doby, kdy Eleonora zemřela matka. Ve stejném roce ztratila i nejmladšího bratra. A její ženich přišel před oltář

s největším sebezapřením, miloval totiž jinou ženu. Novému páru hvězdy příliš nepřály. Trvalo pět let, než se dočkal prvního potomka a bohužel se jednalo o dceru. Schwarzenberkové nutně potřebovali dědice, který by nesl rodové jméno. Adam František byl v té době už jediným žijícím mužským členem rodu. Jak roky ubíhaly, nervozita ve schwarzenberské domácnosti narůstala. Další Eleonorino těhotenství v roce 1709 skončilo potratem a o rok později se manželé ke všeobecnému překvapení rozešli.

Zapuzená „nevěrnice“

Oficiálním důvodem byla podle Adama Františka Eleonorina nevěra, již se dopustila s jedním francouzským důstojníkem během návštěvy u svého otce. O nevěře se údajně dozvěděl od sloužících, kteří ji k otci doprovázeli. Ať už se udání zakládalo na pravdě či nikoliv, Eleonora byla nucena okamžitě opustit schwarzenberské statky. Mezi Lobkovicí a Schwarzenberky se rozpoutala korespondenční válka. Přes veškerou snahu trvalo celý rok, než Adam František svolil k Eleonorině návratu.

Vytoužený potomek

Je pravdou, že oba znesváření manželé měli nyní k usmíření víc důvodů než kdy dříve. Dědictvím po své tetě, ovdovělé a bezdětné kněžně Marii Ernestině z Eggenberku, se Adam František stal v roce 1719 prakticky nejzámožnějším šlechticem ve střední Evropě, jenže jeho obří doména stále postrádala dědice. Kníže již v té době překročil čtyřicetku, Eleonora

do ní zbývalo jen pár měsíců. Nakonec ale schwarzenberskou rodinu potkalo štěstí, ve které už nikdo nedoufal. Jednačtyřicetiletá Eleonora týden před Štědrým dnem roku 1722 konečně povila syna – korunního prince Josefa Adama.

Kolotoč putování mezi Vídní a venkovskými sídly se náhle zastavil jednoho červnového dne roku 1732, kdy Eleonora s Josefem Adamem ve slavnostně vyzdobeném Českém Krumlově očekávali návštěvu císařského páru. Ten měl v doprovodu Adama Františka zakrátko dorazit a počít se schwarzenberskou rezidenci několikadenní přítomností.

Lovecká tragédie

Namísto hláholu zvonů ohlašujících vjezd císaře se ale z kostelní věže smutně rozklínal umíráček a zvláštní posel sdělil kněžně zprávu, že císař Karel VI. během lovu smrtelně zranil jejího manžela špatně mířenou střelou. Léta po manželově smrti nebyla pro Eleonoru snadná. Bez jakýchkoliv předchozích zkušeností se musela ze dne na den ujmout poručnické správy nad schwarzenberskými statky, neboť synovi bylo pouhých devět let. Záhy zjistila, že rodinné finance se zejména vlivem nákladných stavebních aktivit ocitly na pokraji bankrotu. Nechtěla-li začít s prodeji, bylo nutné se uskomnit. Snad i z toho důvodu si za své vdovské sídlo zvolila Český Krumlov, ačkoliv její syn pobýval ve Vídni.

Poslední putování

S přibývajícím věkem se u Eleonory také stále naléhavěji ozývaly zdravotní problémy. Proto jediné cesty, které podnikala, byl každoroční pobyt v Karlových Varech, kam zajížděla na léčení, a občasná návštěvy u Josefa Adama ve Vídni. Během poslední z nich v květnu 1741 bezmála šedesátiletá kněžna zemřela. Při pitvě, která byla běžnou procedurou a po níž následovalo vyjmutí vnitřních orgánů a balzamování těla, byla v břišní dutině objevena rozsáhlá nádorová ložiska.

Upířská legenda

Upířskou hysterii kolem Eleonory Amálie ze Schwarzenberku rozpoutal před několika lety vídeňský profesor mediálních studií Rainer Köppl. Podle něj měla britskému spisovateli Bramu Stokerovi posloužit jako předloha pro hraběte Dracula kněžna, která žila na počátku 18. století kdesi ve střední Evropě. Jelikož bylo v Českém Krumlově při archeologických výzkumech z této doby objeveno několik těl vykazujících protiupířské zásahy, neváhal legendární upírku ztotožnit s Eleonorou Amálií. Podle Köppla chovala na Českém Krumlově vlky a pila jejich mléko, což jí mělo navzdory pokročilému věku dopomoci k početí syna. V tu dobu však Eleonora žila na zámku Hluboká nad Vltavou. Rovněž další Köpplem uváděné „důkazy“ o praktikování černé magie, podezřelá pitvě či pohřbu je třeba odkázat do říše bájí.

NEJLEVNĚJŠÍ PALIVOVÉ DŘEVÍ

Neštípané palivové dřevo v délkách 2m (cena bez 15 % DPH):

jehličnaté palivové dřevo borovice, smrk	650 Kč/prm
listnaté palivové dřevo bříza	750 Kč/prm
listnaté palivové dřevo dub	800 Kč/prm
listnaté palivové dřevo měkké	550 Kč/prm

NÁKUP A PRODEJ LESNÍCH POZEMKŮ

Chcete znát cenu Vašeho lesa? Tržní ocenění zdarma.

TĚŽBA A VÝKUP DŘEVNÍ HMOTY

Ceny viz. webové stránky.

www.persaltus.cz
+420 605 512 451

JARNÍ VÝPRODEJ

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

- **EKOBRIKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- Nejlepší cena*
- **MULČOVACÍ KURA**

EKOPALIVO

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: +420 777 917 714
E-mail: prodejnach@ekopalivo.cz

A byla to ta ostudná zeď, která vše rozhybala...

Moje první návštěva na místním zastupitelstvu. A hned napoprvé jeden ze zastupitelů neotálel Církvi rázně vytknout ostudnou zeď fary, která hyzdí vstup do města... Trochu to se mnou zacloumalo, ale jinak všichni byli milí.

Nevím jak dlouho, někdo tvrdí po deset let, ale spíše mnohem déle, byla fasáda, střecha a vlastně celá fara s přilehlým domkem hodna rekonstrukce. Ostuda byla nejen procházet kolem, ale především vejít. Jak je to možné, a zrovna na Hluboké, kde je vše tak krásně opravené, že je fara neobývatelná? Farnost se od restitucí přece topí v penězích, a tak stačí jen trochu ukrojit. Těžko přesvědčit již přesvědčené o své pravdě. Tak alespoň pro ostatní: hlubocká farnost byla historicky financována Schwarzenbergy, proto také nebyla nutnost vlastnit žádné majetky, které kromě příspěvků farníků a movitých donátorů provoz většiny farností zajišťovaly. Hlubocké farnosti tedy nebylo v církevních restitucích co vrátit. Tolik jen krátce, proč nejsme milionáři, a jak je možné, že tak jako dříve zase děkujeme za každou pomoc.

Město si moc přálo mít faráře na faře, ta ovšem byla neobývatelná – léta chybějící údržby a oprav si vybrala svou daň. Začínat se má střechou, ale to by nový farář musel bydlet ve stanu. Tak se stalo, že počáteční fáze byla rekonstrukce prvního podlaží, aby nový hlubocký kněz měl kde bydlet. Opatření proti vlhkosti a plísni, nové rozvody, koupelna a kuchyň byly financované z Biskupství. Nemalá částka přes 1 000 000 Kč.

Ale co s přízemím? Farář nabídl svým starým rodičům nový domov v prostředí tohoto příjemného městečka, které mu za krátký čas přirostlo k srdci. Bývalý podnikatel, nyní kněz na Hluboké, se rozhodl investovat vlastních 1 200 000 Kč do rekonstrukce přízemí. A vše začalo znovu: opatření proti vlhkosti a plísni, nyní i s vykopáním podlah do 40 cm, nové podlahy, rozvody, koupelna, kuchyně, pokoj. Velké díky patří velkorysosti firmy Holan, s. r. o. z Písku, neboť bez jejich štědrosti by tato částka za rekonstrukci nikdy nestačila. Město pomohlo prostřednictvím pana starosty s odvozem sutě a nekonečného komunálního odpadu, který se na faře za ta léta nahromadil a nikdy neodvezl.

Na řadu přišel venkovní prostor. I tohle byla ukázka toho, že se dnes dá narazit na lidi, kteří na všem nepotřebují vydělat, ba naopak sami přispějí. VELKÉ Pán Bůh zaplať, patří hlavně panu Jiřímu Rubickovi, který vydláždil farní dvůr a také zajišťuje celou opravu fasády a zdi fary za náklady; a také děkujeme jeho šikovné ženě Šárce, neboť znak farnosti bude určitě významnou ozdobou fasády. Poděkování také všem, kdo se na rekonstrukci podíleli jak finančně, tak prací vlastními rukou. Pomoc přišla například z Purkarce, Jaroslavice (SK Jaroslavice 1382 z.s.), Českých Budějovic (CB DESTRUKE, s. r. o.), ale i z Prahy (Per saltus, s. r. o.). Velmi zahřeje u srdce, když lidi vidí faráře v nouzi a pomůžou; přichází bez vyzvání, jako například pan Ferdan, který pomohl oklepat přilehlý domek, budoucí klubovnu; nebo přichází hned s firmou, jejichž náklady uhradí z vlastního.

Bůh je veliký. Co se před půl rokem zdálo jako neřešitelný problém, začíná postupně měnit svůj vzhled a samotnému mi to zatajuje dech. Ještě nejsme ale u konce. Bohužel. Střecha fary potřebuje opravit, a také je nutné

upravit přilehlý domek na klubovnu a zázemí k různým setkáním. Najde se 900 domácností, které darují každý 1 000 Kč nebo 90 movitějších občanů či firem, které budou ochotní přispět částkou 10 000 Kč? Že by toto bylo právě na Hluboké nemožné? S předchozí zkušeností věřím, že to možné je. Nicméně budeme vděční za jakýkoliv příspěvek či jakoukoliv jinou pomoc. A tak důvěřuji v Boha a lidem, kteří mu vědomě či nevědomky pomáhají.

Zvláštní číslo účtu pro dárce farnosti Hluboká nad Vltavou 102081251/0300, v. s. 2017

Každý dárce dostane potvrzení o daru ke snížení daňového základu, pokud uvede své údaje.

Děkuji touto cestou všem, kteří pomáhají, a také i těm, kteří ještě pomáhat budou. Ať je fara ukázkou sounáležitosti nejrůznějších vrstev našeho městečka i lidí a firem vzdálenějších, důkazem, že se lidé dokážou dát dohromady přes různé názory a výhrady. K tomu nám pomáhej Bůh a žehná vám, milým spoluobčanům!

Otec Tomas, Váš hlubocký farář

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Farnost se stará o duchovní potřeby seniorů

Od srpna navštěvují jednou měsíčně domov důchodců na Hluboké, abych spolu s cca 15-20 klienty slavil mši svatou. Od května jsme po vzájemné dohodě rozšířili tuto službu o společnou modlitbu svatého růžence, kterou se snažíme uskutečnit každý týden. Kromě toho probíhá i návštěva ležících pacientů, do které bych rád zapojil hlubocké farníky. Rýsuje se možnost muzikoterapie, kterou by farnost chtěla seniorům nabídnout. Velmi mě potěšil zájem klientů o návštěvu kostela. Mnozí z nich již mnoho let v kostele nebyli a obdivovali změny, které se od srpna udělaly. Velkého zájmu se také těšila nová poutní soška z Dasného (viz foto), kterou si přišli prohlédnout spolu s novým kobercem.

Kostel na Hluboké bude zpřístupněn veřejnosti

Jistě si mnozí pamatují, jak bylo fajn, že kostel sv. Jana Nepomuckého byl o Vánocích až do Silvestra otevřen. Mohl jsem tam osobně přivítat stovky návštěvníků. Měl jsem velikou radost, že se podařilo za pomoci Informačního centra sehnat brigádníka, který v letní sezóně bude otevírat denně kostel. Jmenuje se Jan Doskočil, je to student, který bydlí v Hosině, a má prarodiče na Hluboké. Možná již nyní někdo ze čtenářů využil příležitost víkendového otevření kostela. V létě by měla být připravena i komentovaná prohlídka. Kdo kostel navštívil, mohl si hned u vchodu všimnout velkého kříže s korpusem, který byl darem farnosti. Při vstupu je možné si zapálit modlitební svíčku na nějaký úmysl, anebo napsat prosbu, za kterou se pak budu modlit. Jsem dojat a vděčný za velmi závažné prosby, které lidé nechávají v košíku. Děkuji za důvěru. Také přibýly k prodeji pohlednice staré Hluboké, které nikde jinde neseženete a dětská knížka o Janu Nepomuckém, které by každé dítě v našem městě mělo mít, aby získalo vztah k hlubocké svatojánské pouti. Již z dálky pak září červený koberec, barva mučedníků, kterým byl i náš světec sv. Jan Nepomucký. Pro děti se nejen při mši vytvořil dětský koutek, kde si mohou malovat.

foto: Archiv fary

foto: Lucie Jazová

Chlapečci Ondra a Toník děkují!

Nejprve bych chtěla moc a moc poděkovat úplně všem lidičkám, kteří přispěli klukům na kapnometr. Velmi si toho vážím.

A velikánský dík určitě patří Valče Chromé a jejím kolegům, protože ti měli se sbírkou spoustu práce. Prostě jsou všichni úžasní!!! A já jsem všem neskonale vděčná. Moc děkuji.

Kapnomert už funguje skvěle. Máme za sebou víc jak měsíc měření. Přístroj je v češtině, obsahuje i návody na výměnu plynu a membrány k senzoru. Takže přehlednost a ovládání je v pohodě. Když jsme přístroj víc jak před měsícem dostali, tak ho bylo potřeba tzv. vyladit, doladit program, aby šly nastavit limity měřených hodnot a alarmy, a také se měnil senzor, aby mohl měřit na hrudníku a ne na hlavě, jak to bylo u toho původního. Měřím převážně Toníka, ten má větší problémy než Ondra. Toníček usne, já zapnu a kalibruji přístroj, nalepím mu takový malý plastový kroužek na hrudníček, na senzor kápnu dvě kapky speciálního gelu a zaklapnu ho do kroužku. Měření probíhá čtyři hodiny, poté se musí opět kalibrovat a senzor zaklapnout do kroužku na jiném místě, to proto, že senzor je vyhřívaný na 42 °C. Máme teď skvělý přehled. Toník má ve spánku měřené hodnoty špatné, a tak ho musíme dříve či později připojovat na ventilátor, a hodnoty hlídáme dál. Když hodnoty moc klesnou, ventilátor odpojujeme. Už konečně víme, jak spí!

Děkuji všem za krásný lidský zájem o Ondřeje a Toníka a za pomoc, které se nám dostalo!

S pozdravem Hana Kostková, maminka

Poradna pro oběti trestných činů v Českých Budějovicích pomáhá od ledna 2017

V rámci projektu „Proč zrovna já? II.“, zřizuje Probační a mediační služba speciální poradny, které poskytují pomoc obětem trestných činů. Kromě dalších 54 měst po celé České republice funguje poradna pro oběti i v Českých Budějovicích. Je otevřená od ledna 2017, a to pro každého, kdo se cítí být obětí trestného činu, nehlédě na druh činu a způsobený následek. „Služba pro oběti trestných činů je určena opravdu pro každého, kdo se

cítí být obětí a kdo potřebuje získat informace, jak svou situaci řešit. Ráda každému pomohu s tím, co bude pro něj nejtěživější – klienty v jejich těžké situaci vyslechnu, poskytnu informace o možnostech dalšího postupu, o právech oběti či o průběhu trestního řízení, doprovodím je na soud či policii a v případech potřeby zprostředkuji setkání s psychoterapeutem. Samozřejmostí je diskrétní přístup, a pokud si klient přeje, tak i úplné zachování anonymity,“ komentuje poradkyně z Českých Budějovic, Veronika Šillerová. Poradkyni lze kontaktovat na **telefonu 727 940 175** či elektronicky skrze **e-mail sillerova.pms@gmail.com**. Následné konzultace probíhají na středisku Probační a mediační služby na adrese Karla IV 12. nebo v kanceláři na ulici Lidická 124/11 a jsou pro klienty zcela bezplatné.

Děti z mezinárodní školy Townshend navštívily Animal Rescue - Odchytová služba a útulek

Mnohokrát děkujeme dětem, učitelům a přátelům mezinárodní školy Townshend International Primary School z Hluboké nad Vltavou, kteří nás navštívili v útulku, vyvenčili některé naše hafany a předali nám hromadu krmiva.

foto: archiv Animal rescue

Kniha LIDÉ OD VODY – plavecké historky z Vltavy a Otavy

Autoři: Radka Velková – Jiří Fröhlich

Čtenáři se v knize vydané píseckým nakladatelstvím J & M seznámí s historií voroplavy v Čechách na řekách Vltavě a Otavě od jejich počátků. Nechybí popis specifického náradí i výstroje, kterou voraři používali, zachycen je plavecký folklór - v knize jsou zaznamenány vorařské písničky, které se hrávaly v hospodách podél řeky, jsou popsány zvyky, jako například pasování nových vorařů, první jarní plavby s májkou na voru a další. Faktické údaje doplňuje autentické vyprávění starých vorařů. Aby autoři přiblížili čtenářům plaveckou hantýrku, ponechali tato vyprávění bez jazykových úprav, tak, jak byla zaznamenána.

Připravovaná kniha kromě voroplavy a života na vodě sleduje i život v osadách na břehu řeky, jak zde plynul od jara do zimy, věnuje se i dalším řemeslům, která s voroplavbou souvisela. Zachycuje nejen malebnost krajiny, jejíž ráz velký dílem utvářela právě řeka, ale ukazuje i nelehký život v plaveckých osadách.

Kniha doplňuje velké množství dobových, dosud nepublikovaných fotografií a dokumentů, které vydaly rodinné archivy i muzejní sbírky. Zalustují si v ní nejen pamětníci, kteří dodnes vzpomínají na starou řeku, ale i mladší generace, která již zná vltavské a otavské jezy, mlýny, splazy a vyhlášené hospůdky, jen z vyprávění.

Kniha je věnována Václavu Husovi, jednomu z posledních vorařů, který žije v Bechyni. Na literárním festivalu „Šumava litera 2016“ byla kniha oceněna cenou Johanna Steinbrenera. Kniha lze zakoupit v knihkupectví Olgy Trčkové.

Společně s knihou vznikl také film filmového dokumentaristy Josefa Krčka s názvem „Vltava-stará a nová řeka“. Dokument mapuje tok Vltavy od pramene až po soutok s Labem u Mělníka. Film bude promítnut v rámci Mezinárodního filmového festivalu „Voda-moře-oceány“ konaném v září v Hluboké nad Vltavou.

Tip na výlet:

VÝSTAVA NA ZÁMKU MITROWICZ

Zámek Mitrowicz, Koloděje nad Lužnicí

Letní sezóna 2017 zahájena 27. května, u příležitosti konání tradiční Mariánské pouti.

Otevírací doba v červnu: Pátek, sobota a neděle od 10.00 do 17.00 hod.

Skupinové rezervace možné kdykoliv (po - ne), na základě předchozí objednávky.

Otevírací doba v červenci a srpnu:

Úterý – neděle od 10.00 do 17.00 h (v pondělí zavírací den). Večerní prohlídka každou středu 19.00 - 22.00 h.

Skupinové rezervace možné kdykoliv (po - ne), na základě předchozí objednávky.

Navíc v červnu a v červenci bude na zámku unikátní expozice **ČESKÉ KORUNOVAČNÍ KLENOTY NA DOSAH**, která bude součástí prohlídkového okruhu.

Unikátní výstava mistrovských replik českých korunovačních klenotů bude na Zámku Mitrowicz ke shlédnutí od 2. června do 30. července 2017. Expozice bude součástí běžného prohlídkového okruhu a je určena pro všechny věkové i zájmové kategorie návštěvníků. České korunovační klenoty

sloužily jako odznaky vlády a moci českých králů. Současnou soupravu tvoří Svatováclavská koruna, královské žezlo, jablko a korunovační plášť s hermelínovými doplňky. Od roku 1962 jsou klenoty národní kulturní památkou a nejcennějším a nejznámějším českým pokladem. Svatováclavská koruna je čtvrtou nejstarší královskou korunou na světě – nechal ji zhotovit sám Karel IV. ještě v době, kdy měl pouze titul moravského knížete. Následný osud korunovačních klenotů je natolik zajímavý, spletitý a mýty opředený, že je téměř povinností je alespoň jednou za život spatřit a nechat se fascinovat uměním tehdejších zlatnických mistrů. Originály klenotů jsou však ke spatření jen jednou za 5 let a návštěvníci musí na Pražském hradě čekat mnoho hodin, aby je nakrátko spatřili. I přesto je o ně obrovský zájem a při posledních výstavách si klenoty prohlédlo 30 000 až 45 000 lidí.

V roce 2013 tak vznikla myšlenka na výrobu věrných replik Svatováclavské koruny, žezla i jablka, které by se staly součástí putovní výstavy „České korunovační klenoty na dosah“, s cílem umožnit prohlídku co největšímu počtu obdivovatelů symbolů české státnosti i v dalších regionech.

Autorem věrné repliky Svatováclavské koruny je jeden z nejlepších českých zlatníků a výtvarníků Jiří Urban z Turnova, který již realizoval šperky pro papeže Jana Pavla II. či pro britskou královnu Alžbětu II. Kromě Jiřího Urbana se na výrobě replik podíleli i manželé Blanka a Matuš Cepkovi, působící na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě, kteří se postarali o výrobu královského žezla. Manželé Cepkovi s Jiřím Urbanem spolupracovali již dříve, na světově nejdokonalější kopii císařské koruny Svaté říše římské.

Od roku 2013 měla putovní výstava zastávky v Praze, Brně, Olomouci a v poslední době také v Karlových Varech a v Pardubicích. Např. v Letohrádku Mitrovských v Brně výstavu po dobu tří měsíců navštívilo přes třicet tisíc návštěvníků.

Krátce z uvítací řeči starosty Sokola na Hluboké, br. Pavla Marka, krásného slunečného dne v sobotu 27. 5.2017

Milé sestry, vážení bratři, mládeži, vážení občané města!

Vy mladí se asi divíte, že vás oslovuji sestry a bratři. Tak se sokolové oslovovali v době, kdy byl do rozestavěné budoucí sokolovny vložen základní kámen...

...vysvětlil dlouholetý starosta Sokola a v následujících slovech zmínil historii Sokola na Hluboké. Pavel Marek se může chlubit tím, že je nejdéle sloužícím starostou v historii hlubockého Sokola. 25 let! Starostuje tak déle než starosta města nebo starosta hasičů...

Na závěr Pavel Marek poděkoval, všem, kteří si chválu zaslouží:

... Chtěl bych poděkovat městu Hluboká za soustavnou podporu.

A rád bych vzpomenu na některé z těch, bez kterých si činnost Sokola na Hluboké lze jen těžko představit.

Je to v prvé řadě rodina Charvátů. Bydleli v sokolovně, Jarďa se Slávinou vedli mnoho let cvičení žactva, dorostu i dospělých. Cvičit za Jarďa Charvátů v Sokole bylo lepší, než studovat tělocvik na vysoké škole. Po revoluci snad nejvýznamnější ze všech byl Jiří Brázda. Jeho preciznost jako hospodáře byla všem známa. Stejně jako ještě před ním bratr František Matiska. Dále vzpomeňme na Josefa Džima Hanzlíka, Věnceslava Slávu

Černého, paní magistru Dětákovou, pana doktora Jakubička, Marii Šantorovou, Vlastu Hovorkovou, Marii Šimovou, Marii Brázdovou, Karla Křiváčka, Radka Berita, Ladislava Chvátala...

Chtěl bych připomenout i jména těch, kteří byli při obnově Sokola v roce 1992 a jsou mezi námi. Manželé Jirátkovi, manželé Štěpánkovi, manželé Kasalovi, Jarka Musilová, paní doktorka Jakubičková, Eva Voldánová, Jana Marková, Jiřina Stráská, Helena Žípková, Karel Šantora, Tomáš Němý...

Připravili jsme pro všechny dnes den otevřených dveří v sokolovně. Řada z vás asi v sokolovně dlouhá léta nebyla. Pamatujete si možná sokolovnu z doby, kdy se tady pořádaly plesy. Asi budete těžko hledat byt Charvátů, nebo místo, kde při plesech bývala šatna, výčep s kuchyní v suterénu... My se ale chceme pochlubit tím, jak sokolovna vypadá dnes.

Během následujících chvil také shlédnete některé z aktivit dnešních členů sokola.

Na závěr bych rád poděkoval všem současným pracovníkům, cvičitelům a trenérům za jejich práci, všem, kteří se podíleli na přípravě dnešního dopoledne. V současnosti má Sokol na Hluboké 357 členů.

Sokolovna slavila 90. narozeniny

Čteme si v dokumentech vyzvednutých ze schrány naší sokolovny, umístěné v základním kamenu budovy...

Sokolovna tato postavena byla v roce 1926, v 8. roce republiky, za prezidenta T. Masaryka, v roce VIII. Sletu všesokolského, v 33. roce trvání jednoty. Na tomto místě stával Schwarzenberský pivovar, založený v 16. století, jenž v posledních 50 letech přeměněn byl na obytné místnosti, sušárnu semen a stáje. V roce 1919 východní část těchto budov vyhořela a velkostatek při prováděné pozemkové reformě nehodlal jich znovu vybudovati. Po několik let před tím hledala jednota marně vhodný pozemek ke stavbě a najímala si ke cvičení různé místnosti.

V roce 1920 získáno letní cvičiště na ostrově darem od Jana Schwarzenberga a po delším jednání získán od něho za výhodnou cenu 4000 Kč pozemek vyhořelých stájí a sušárny, s podmínkou udržování odpadního kanálu a rozbouření zdiva a kleneb. Upotřebitelný materiál vyhradil si ve smlouvě velkostatek, ale pak jej jednotě daroval. Na jaře 1924 přikročeno k bourání mohutného zdiva a kleneb, což během léta provedli bez nehody sami bratři. Materiál roztřídněn, cihly očištěny sestrami a dětmi, malta ze zdiva proházena sítem, a tak získán všechn potřebný kámen, písek na maltu do nového zdiva, šterk k násypu pod podlahy a kolem budovy, pak většina cihel. Začátek stavby se zdržel, neboť město dávalo v té době vypracovati nový plán regulační a bylo třeba uvést ve shodu různé názory architektů. Pro tuto přechodnou dobu upravena pro cvičení jedna ze stájí v rozměru 20x10 m. Plány vypracoval br. Fr. Krásný, architekt z Prahy, stavbu provedla v režii jednoty firma Čermín a Kůzl z Hluboké. Rozpočet činil 320 000 Kč. Jednota měla 80 000 Kč, jež našetřila od svého založení, tj od 3. prosince 1893. Z toho zapláceno 6 000 Kč na oplocení letního cvičiště. Valná hromada určila každému členu pracovní povinnost 100 hodin, což později zvýšeno na 150 hodin. Za nesplnění stanoveno škrtnutí ze členství v jednotě. Mnozí mají odpracováno skoro vše, někteří mnohem více, než byli povinni. Práci a darovaným materiálem ušetřeno asi 140 000 Kč na výlohách stavebních. Nedostávajících se 100 000 Kč půjčily společně místní Občanská záložna a Okresní hospodářská záložna na 5 3/4 úrok a 1 % umořování. Velkostatkář Schwarzenberg slevil na stavebním dříví a řezivu 20 % slevy prodejní, jež činila asi 20 000 Kč. Část stavebního dříví darovali občané z Hosína, Dobřejovic, Lhotic, Kolného, Velechvína, Červeného újezda, Purkarce, Chlumce, Jeznice, Munic, Zlivě a Olešníka. Povozy přispěli všichni rolníci z Opatovic, Munic, mnozí z Hosína, Bavorovic, Dobřejovic, a největším dílem členové z Hluboké, kteří měli potahy. Na stavbu měl odborný dozor br. Vojtěch Čermín, stavitel zdejší a vykonával jej zdarma.

Jednota čítala při založení 47 mužů. Ženský odbor ustanoven 23. května 1911 a měl 33 žen. Dnes má jednota 144 mužů, 66 žen, 29 dorostenců, 12 dorostenek, 56 žáků a 25 žaček. Jednota patří k V. okrsku sokolské župy Husovy. Starostou jednoty v plném slova smyslu jest br. Josef Uzel, městský tajemník, který ji vede opatrně již 18 let v dobách dobrých i zlých. Prvým náměstkem jeho jest magistr farmacie br. Jaroslav Děták, lékárník, který vedením městského biografu v režii jednoty opatřil značnou část příjmů. Druhým náměstkem starosty jest sestra Jana Slámová, náčelnice žen s. Božena Leibnerová - Vilánková, učitelka, za jejíhož 15 letého působení získaly naše ženy pověst nejvíce ukázněného a nejlépe vedeného odboru v župě. Náčelníkem jest br. Fr. Valenta, truhlář, jednateli jsou: br. Václav Chmela, odborný učitel a br. Václav Hořejší, učitel, pokladníkem br. Stanislav Přibíl, hodinář, vzdělavatelem, br. Fr. Foltín, ředitel měšťanské, župní statistik a výbor Československé Obce Sokolské. Úřad starosty zastávali v minulosti bratři: Jarolím Mařík, okresní tajemník, v r. 1893-1895, MUDr. Fr. Eremiáš, lékař, 1895-1898, Tomáš Koreš, obchodník, 1898-1908, Jos. Uzel, městský tajemník od r. 1908 do dneška. Úřad náčelníka zastávali bratři: Ant. Renc 8 let, Augustin Hušák, zámečník, 1 ½ roku, Vác. Bidlo, natěrač, ½ roku, Fr. Kladrubský, řezník 3 roky, Fr. Trnka, kovář, 3 roky, Fr. Pešina, řezbář, 6 let, Bohumil Bláha 1 rok, Ant. Vlach mladší 1 rok, Emanuel Reitmayer, sklenář 2 roky, Jan Kladrubský, sedlák, 7 let, Fr. Valenta, truhlář, 1 rok.

Dnes jsou členy jednoty bratři... a zde na pergamentu následuje sepsaný seznam všech členů a členek tehdejšího hlubockého sokola...

Kéž se stane tato sokolovna chrámem lásky k vlasti a pravé snášenlivosti, školou občanských ctností a zdrojem zdraví pro malé i velké! Pravda, krásna a dobro nechť zde sídlí pro všechny časy!

Vloženo do zdi 12. září 1926

Josef Uzel, starosta

Václav Chmela, jednatel

Fr. Foltín, vzdělavatel

Listiny byly psány ručně a krasopisně na několika arších. Dochoval se i leták, který zval k slavnostnímu otevření a obsahoval tyto informace:

Slavnost otevření nové sokolovny se konala 4. a 5. června 1927

V sobotu dne 4. června v 8 hodin večer v nové sokolovně

Tělocvičná akademie

Za laskavého spoluúčinkování pěvecko-hudebního spolku „Záviš“ v Hluboké nad Vltavou s následujícím pořadem:

foto: archiv Sokola

1. Proslov župního vzdělavatele
2. B. Smetana: Předehra z opery Libuše
3. Žačky: zimní pohádka lesa
4. Žáci: námořníci
5. Dorostenky: cvičení se závoji
6. Ženy: cvičení se sněhovými koulemi
7. B. Smetana: směs z Prodané nevěsty
8. Žačky: cvičení s věnečky
9. Dorostenci: skupiny
10. Ženy: cvičení s vlajkami
11. A. Dvořák IV. slovanský tanec
12. Muži a ženy: Modlitba československého vojína

Oslava sokolovny v květnu 2017

O devadesát let později byl základní kámen už potřetí slavnostně vyzvednut, aby si i současní Sokolové připomněli svou minulost. Za krásného slunečného dne se setkali všichni, kdo k hlubocké sokolovně mají vztah. Ať už proto, že v Sokole cvičili, cvičí či cvičit budou. Návštěvníci byli senioři, cvičenci v nejlepším věku i novorozenátka ve věku 6 týdnů... Ti všichni se přišli podívat.

Starosta br. Pavel Marek přivítal všechny zúčastněné, připomněl devadesátiletou minulost budovy, ale připomněl hlavně úsilí těch, kdo pěstují myšlenku V zdravém těle zdravý duch. Návštěvníci si také mohli prohlédnout dokumenty dokladující začátky sokola na Hluboké, úsilí našich předků při její stavbě, a připomenout si jména, z nichž některá svým vztahem ke společnému

sportování už tradičně pokračují ve šlépějích svých rodičů i prarodičů. Ukázky z náplně sportovních oddílů připomněli třeba nejmenší dětičky ve skladbě Berušky, už povyroslá děvčátka i třeba kluci a holky baseballisté.

Sokolovně, které to na Hluboké stále velmi sluší, protože je opravená a udržovaná ve vzorném pořádku, všichni přejí do budoucna nadále pečující město a Sokolu co nejvíc pilných a sportujících členů – a už žádné ničivé povodně, ani události, které by ohrožily tradice, prověřené našimi předky.

Stručná historie Sokola na Hluboké

- Tělocvičná jednota Sokol Hluboká nad Vltavou byla založena 3. prosince 1893 a je nejstarší tělovýchovnou složkou na Hluboké.

- Prvními místnostmi ke cvičení byly sály v hostincích. Pro své členy organizovala cvičení, turistickou a osvětovou činnost. V roce 1894 byl pořízen 1. sokolský prapor.

- V roce 1924 byla zahájena výstavba sokolovny, v roce 1926 potom otevřena. Kromě prostných postupně přibývala i další odvětví, česká házená, odbíjená, lehká atletika, plavání, lyžování, košíková, stolní tenis, cyklistika, šerm, tenis. K tradičnímu divadlu přibývá odbor loutkářský a družstvo dorostenek, které zvítězilo v roce 1932 na IX. všesokolském sletu v Praze v šestiboji.

- V roce 1941 byla zakázána činnost Sokola. Majetek se podařilo z velké části zachránit. Řada členů zemřela v nacistických koncentračních táborech.

- Po skončení války se činnost Sokola obnovila. V roce 1948 dochází ke sloučení Sokola, DTJ, KČT a Sk a začíná období socialistické tělovýchovy. Ke zvětšení objektu došlo v roce 1964, kdy byla provedena přístavba.

- 5. prosince 1993 byla činnost Sokola v Hluboké nad Vltavou obnovena, do r. 1995 probíhá generální oprava sokolovny. Starostou je zvolen br. Pavel Marek.

- V letech 1993-95 byla provedena generální oprava celého objektu. V lednu 1997 opět začali v sokolovně cvičit složky žen, mužů, dorostenců a žactva.

- V roce 2002 nás bohužel výrazně zasáhly povodně.

- Celková škoda byla vyčíslena na 1,57 mil. Kč. V rámci likvidování záplav, byla provedena děvčaty z oddílu aerobiku „Povodeň tours“, která zahrnovala řetěz vystoupení v řadě měst a obcí v kraji a výtěžek akce odevzdala na povodňové konto ČOS.

- 11. října 2003 byla sokolovna slavnostně zprovozněna za přítomnosti hejtmána Jihočeského kraje p. Jana Zahradníka, členů Sokola a zástupců města a panem starostou.

- Sokolovna je v současné době využívána všemi sokolskými oddíly a dále ji využívá TJ Hluboká n/ Vlt. a mezinárodní škola. Provoz sokolovny z pěti sedmin hradí město. Bez smlouvy uzavřené mezi městem Hluboká n/Vlt.

a TJ Sokol by byla sokolovna již dávno mimo provoz. Peníze, které získáme z pronájmu sálu a z příspěvků od ČOS by zdaleka na provoz nepostačovaly.

Sportovně relaxační areál – který patří Sokolu, je jedním z nejkompaktnějších areálů v České republice. Nabízí nejen širokou nabídku možností sportovního využití, ale také místo pro odpočinek a relaxaci. Nejčastějšími návštěvníky areálu jsou rodiny s dětmi, pro něž jsou připraveny unikátní stavby jako je dětský dřevěný hrad (12,5 m x 12,5 m), dále zde najdete obří vzduchovou trampolínu, různé prolézačky, skluzavky, lezecké stěny, vstupní bránu s posezením a další atrakce.

Na své ratolesti můžete v klidu dohlížet z terasy místní restaurace. V horkých dnech se můžete osvěžit v našem stylovém koktejl baru, odkud je krásný výhled na celý areál. Pro děti je připravena v letních dnech ochlazovací

zóna. Součástí areálu je také ohniště, místo pro rybaření a dřevěný vstup do řeky s odrazovým prknem. Sportovní vybavení si můžete přinést vlastní, nebo zapůjčit v naší půjčovně.

Současný výbor hlubockého Sokola:

starosta	br. Pavel Marek
místostarosta	br. David Šťastný
jednatel	br. Miroslav Valenta
náčelnice	ses. Jitka Valentová
hospodář	br. Pavel Marek
náčelník	br. Radek Drmota
předseda odboru sportu	ses. Zdeňka Pirglová
kontrolor	ses. Jana Divišová, br. Martin Dvořák

Neznámá paní učitelka už je známá...

Dobrý den,
v květnovém čísle Hlubockého zpravodaje v rozhovoru s paní Helenou Žípkovou je i fotografie učitelského sboru s „neznámou“ paní učitelkou.

Tato paní učitelka není vůbec neznámá, jmenuje se Jarmila Smiešková, je z Českých Budějovic a řadu let má na Hluboké chalupu, takže je svým způsobem „místní“. V současné době vyučuje český jazyk a výtvarnou výchovu na gymnáziu Jírovcova v Českých Budějovicích. Pro úplnost:

paní učitelka Smiešková převzala část žáků ze třídy paní učitelky Žípkové a stala se na dva roky jejich třídní učitelkou a tedy i mou, neboť jsem jedním ze žáků z otištěných fotografií.

S pozdravem

Jana Horová /roz. Vejvodová/

Hned tři čtenáři Hlubockého zpravodaje nám prozradili jméno paní učitelky na fotografii učitelského sboru v rozhovoru v minulém čísle s paní Helenou Žípkovou. Krásná neznámá paní učitelka už není neznámá, těší nás, že zůstala svému povolání věrná a všem pozorným čtenářům velký dík!

Mateřská škola v Ruské ulici

Šikovní tatínkové pomáhají budovat v areálu zahrady mateřské školy v Ruské ulici zeleninovou a bylinkovou zahrádku, kde se budou moci děti realizovat a pozorovat, jak jim rostlinky rostou a plodí...

foto: archiv školy

Slavičci zvou na koncert

ZŠ Hluboká nad Vltavou a pěvecký sbor Slavičci z Hluboké srdečně zvou všechny rodiče a přátele na závěrečný koncert, který se bude konat
ve středu 21. 6. 2017 od 17 hodin
v aule základní školy. Přijďte si poslechnout pohádkovou operku O Šípkové Růžence a známé filmové melodie. Na všechny se těšíme.

Plujeme po Vltavě... plujeme na výlet

foto: Lucie Jazová

Sobota 20. května se odehrávala v duchu splavnění Vltavy. Po třinácti letech vyvrcholily práce na splavnění vltavské cesty. Z Hluboké nad Vltavou vypluly dvě lodě, jedna s hlubockými seniory a druhá s VIP hosty investora a zhotovitele stavby, a tak jako většina lodí toho dne směřovaly právě do Hněvkovic k jezu, kde byla za přítomnosti významných osobností vč. ministra dopravy a dalších slavnostně otevřena plavební komora. Nechyběli ani krojovaní zástupci spolku Vltavan vč. těch purkareckých, kteří jsou s Vltavou neodmyslitelně spjatí a zúčastnila se také historická delegace V. A. Lanny. Ve stejné době již na Hluboké vypuklo zahájení letní turistické sezóny v podobě dětského dne ve sportovně relaxačním areálu. Ve večerních hodinách přivítali v hlubockém přístavu „hladové námořníky“ příjemným posezením s hudbou.

Letní a plavební sezóna právě začíná a město Hluboká vám doporučuje plavbu si také vyzkoušet!

www.stezkavltavy.cz

Sportovní přístav Podskalí – Přístav 373 41 Hluboká nad Vltavou

tel.: 607 030 510, e-mail: info@stezkavltavy.cz

Otevírací doba: 8:00-11:00 a 15:00-18:00

Lodí jezdí po Vltavě mezi Budějovicemi, Hlubokou a Týnem nad Vltavou víc, rozpis pravidelné plavby najdete na webu. Informace vám poskytnou také v přístavu na Hluboké na uvedeném telefonu a mailu.

Na menších lodích si také můžete objednat sólovou jízdu. Jezdí se do Purkare, Týna, Kolodějí nad Lužnicí nebo na vodní dílo Kořensko a Hněvkovice.

Pravidelné plavby:

loď Vojtěch Lanna jr., kapacita 25 osob. Služby: občerstvení, upomínkové předměty, přeprava kol/kočárků. Loď je zastřešena, vytápěna.

Výletní lodní linka

Výletní lodní doprava – Hluboká nad Vltavou – Týn nad Vltavou a zpět
Odjezd z přístavu Hluboká nad Vltavou

Odjezd

9:00	Sportovní přístav Hluboká nad Vltavou	19:45
9:30	Hluboká nad Vltavou přístav Hamry	19:15
11:00	Purkarec přístav pod kostelem	18:00
12:00	Hněvkovice přehrada přístaviště hráz	17:15
12:45	Hněvkovice obec	16:15
13:30	Týn nad Vltavou – přístav pod kostelem	15:30 z Týna n/Vlt

Příjezd

Od 20:00 večerní posezení na palubě lodi v přístavu pod zámek

Výletní loď Vojtěch LANNA Junior JÍZDNÍ ŘÁD

Lodní lístky lze zakoupit v Kavárně LANNA a InfoPointu Č. Vrbné

VYPLOUVÁ

Každou sobotu v měsíci červnu 2016

Každou sobotu a neděli od 1. července do 4. září 2016

Skupinové plavby na objednání 24 hod. předem
na tel.: +420 607 030 510

Změna vyhrazena; aktuální platnost vždy
na www.InfoPointVltava.cz

České Budějovice - Purkarec (so & ne - vizte VYPLOUVÁ)

Zastávka	Čas	Poznámka
Č. Vrbné - přístav	9:15	
Č. Budějovice - přístav	9:45	
Č. Vrbné - přístav	10:30	
Hluboká n. Vlt. - přístav	11:15	Možnost přestoupit na turistický vláček
Hluboká n. Vlt. - Kuki	11:30	
Karlův hrádek	12:30	
Purkarec	13:00	

Purkarec - České Budějovice (so & ne - vizte VYPLOUVÁ)

Zastávka	Čas	Poznámka
Purkarec	14:30	
Karlův hrádek	15:00	
Hluboká n. Vlt. - přístav	16:00	Možnost přestoupit na turistický vláček
Č. Vrbné - přístav	16:45	
Č. Budějovice - přístav	17:15	
Č. Vrbné - přístav	18:00	

Délka plavby: Č. Vrbné - Č. Budějovice: 30 min., Č. Budějovice - Hluboká n. Vlt.: 90 min.,
Hluboká n. Vlt. - Karlův hrádek: 60 min., Karlův hrádek - Purkarec: 15 min.

Ceník	Č. B. - Č. Vrbné	Č. Vrbné - Hluboká	Zpáteční
dospělí	70 Kč	70 Kč	280 Kč
děti	40 Kč	40 Kč	160 Kč
pes	20 Kč	20 Kč	80 Kč
kolo	20 Kč	20 Kč	80 Kč

Ceník	Hluboká - Karlův hr.	Karlův hr. - Purkarec	Zpáteční
dospělí	100 Kč	40 Kč	280 Kč
děti	80 Kč	20 Kč	200 Kč
pes	20 Kč	20 Kč	80 Kč
kolo	20 Kč	20 Kč	80 Kč

Ceník	Č. B. - Purkarec	Zpáteční
dospělí	280 Kč	500 Kč
děti	190 Kč	350 Kč
pes	80 Kč	150 Kč
kolo	80 Kč	150 Kč

Poznámky: Obsazenost lodě až 25 osob. Možnost přepravy jízdních kol. Občerstvení na lodi.
Loď vytápěna, zastřešena.

Káva ZDARMA

Ke každému lodnímu lístku
zakoupenému v Kavárně LANNA!

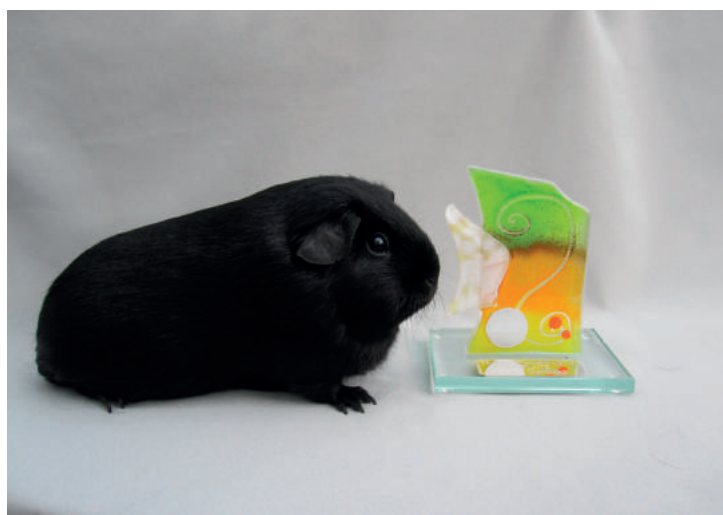

Informace tel.: +420 607 030 510 | www.InfoPointVltava.cz

Výstava morčat

Lovecký zámek Ohrada Vás srdečně zve na výstavu morčat „1st South Bohemia Cavy Show“. Výstavu pořádá Ing. Petrem Tejml pod záštitou Specializované organizace chovatelů morčat ČSCH ve spolupráci s NZM Ohrada. K vidění bude pestrobarevná kolekce čistokrevných plemen morčat s možností zakoupení morčátek v prodejní části expozice.

Výstava proběhne v sobotu 17. 6. od 9 hod. do 17. hod. ve víceúčelovém sálu loveckého zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou. Vstup je zdarma. Těšíme se na Vaši návštěvu.

1st South Bohemian Cavy Show

17. 6. 2017 9-17h

posuzovatelé z Dánska

Annette Creutzberg Mikkelsen

Nete Dietrich

prodejní expozice

vstupné zdarma

Lovecký zámek Ohrada

Hluboká nad Vltavou

Pokus o první odchov tygra v Zoo Hluboká se nezdařil

foto: archiv zoo

Ačkoliv se samice tygra ussurijského Altaica v Zoo Hluboká o své prvorozené mládě zpočátku pečlivě starala, po týdnu o něj přestala jevit zájem. Mládě bohužel uhynulo. Veterinář po jeho prohlídce zkonstatoval, že kotě od porodu neprosplávalo dobře a pravděpodobně vůbec nepřibíralo na váze. I to může být důvod, proč se o něj samice přestala starat.

Příští rok se samozřejmě budeme pokoušet o mláďata znovu. Altaica i Oliver jsou mladí a zdraví tygři a není důvod nevěřit, že se to nepovede,

Komentované večerní prohlídky v zoo

V zoo Hluboká budou v letních měsících probíhat již tradiční VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY, při nichž mohou jejich návštěvníci navštívit zoologickou zahradu po zavírací době a po setmění. Zároveň získají jedinečnou šanci zahlédnout některá naše chovaná zvířata, pro něž je typická noční aktivita.

Průvodci komentovaných prohlídek jsou z řad zkušených chovatelů, kteří návštěvníky provedou po zoologické zahradě s výkladem a samozřejmě zodpoví případné otázky. Večerní komentované prohlídky jsou vhodné pro dospělé a starší děti, které udrží cca 1,5 hod. svou pozornost a dokážou se chovat tiše.

Prohlídky budou probíhat vždy v úterý a v pátek po dobu celých letních prázdnin.

Kapacita jedné prohlídky je 30 osob (dvě skupiny po 15 návštěvnících). Prosíme, sledujte tabulku volných termínů, která je průběžně aktualizována.

Více info naleznete zde:

<http://www.zoohluboka.cz/vecerni-komentovane-prohlidky-1>

ČRS MO Hluboká nad Vltavou, z.s.

Pořádá v rámci Dne dětí, setkání s dětmi.

3.6.2017 od 9.00 hodin.

Místo setkání- rybochovné zařízení Hanousky.

GPS: 49.0632278N, 14.4415094E

Pro děti jsme připravili dopoledne plné soutěží.

Přihlášky můžete zasílat do 2.6. 2017.

Email: piskovna.hluboka@email.cz

Telefon: 603 329 881

Více informací naleznete na <http://mo-hluboka.wz.cz/>

FiLi

I letos se děvčata z oddílu FiLi pilně připravovala na soutěžní sezónu. Během roku nacvičila 3 sestavy. Pro děvčátka od 5-7 let je to skladba na stepch „Ledové princezny“, kde cvičí na písničky za známé pohádky Ledové království. Starší děvčata ve věku 11-18 let mají sestavu „Rošťácké čipmanky.“ Jde o taneční aerobik. Nakonec se dala dohromady i sestava pro dospělé, taktéž na stepch, s názvem „Cizinka.“

První závody – Česko se hýbe – se již tradičně konaly v lednu 2017 v Českých Budějovicích. Zde závodily Ledové princezny a Rošťácké čipmanky. Oba týmy si svými 3. místy zajistily postup na celorepublikové finále do Brna.

V únoru jsme jely vyzkoušet pro nás nové závody, které se konaly v Milíně. Byla zde vypsaná jak soutěž jednotlivců, tak i AerobicTeam Show. V jednotlivcích se v kategorii 11-13 let do užšího výběru dostala naše děvčata – Terka F. a Julča M. Do finálové 15 se však již nedostala. I tak jim patří velká pochvala. Odpoledne následovala soutěž týmů. V kategorii do 7 let startovaly Ledové princezny a obsadily 2. místo. V kategorii 11-13 let soutěžily naše Čipmanky a získaly 3. místo.

Na přelomu března a dubna nás čekaly hned tři závodní víkendy za sebou. Dne 25. 3. 2017 jsme se jako každý rok vypravily do vinohradské sokolovny na Přehlídku pódiových skladeb a aerobik team. Zde se také poprvé představila skladba „Cizinka.“ Tato přehlídka je nesoutěžní, ale všechny skladby hodnotí odborná porota a vybrané skladby získávají ocenění. Naše „Ledové princezny“ si letos jedno ocenění odnesly. A to cenu poroty za „malé a šikovné.“ A aby toho nebylo málo, také jsme dostaly cenu za nejmladšího účastníka na přehlídce, a tím byla 5 letá Sárinka V.

Další sobotu 1. 4. 2017 jsme se již třetím rokem zúčastnily soutěže jednotlivců o Princeznu junior aerobiku v Komárově. I když jsme letos nejely ve velkém složení, jako v loňském roce, naše úspěchy byly o to zářivější.

I. kat. (ročník narození 2011) – Sára Valentová – 1. místo (z šesti)

II. kat. (ročník narození 2010) – Majda Fojtlová – 1. místo (z osmi)

foto: Archiv oddílu

VI. kat. (ročník narození 2006) – Růžka Fojtlová – 4. místo (z dvanácti)

VIII. kat. (ročník narození 2003/2004) – Anička Havlíčková – 1. místo (z šesti)
Zuzka Maiková – 3. místo

Následující týden 9. 4. 2017 nás čekaly 1. semifinálové závody MIA Festivalu v Českém Krumlově. Soutěžily tady všechny tři týmy. Ledové princezny a Cizinka získaly 1. místo. Rošťácké čipmanky dosáhly na 3. místo. Všechny sestavy si těmito výsledky zajistily postup na mezinárodní finále MIA Festivalu do pražské Lucerny.

Po tomto maratonu závodů jsme měly celý měsíc volno, který jsme věnovaly dopilování sestav na další závody. Ty nás čekaly 8. 5. 2017 v ČB a jednalo se opět o semifinále MIA Festivalu. Na těchto závodech už byla konkurence v jednotlivých kategoriích větší, přesto všichni bojovali statečně a přivezli jsme si další cenné zkušenosti, ale i úspěchy.

Ledové Princeny – 2. místo

Rošťácké čipmanky – 5. místo

Cizinka – 3. místo

Dne 27. 5. 2017 se konal den otevřených dveří k 90. výročí otevření hlubocké sokolovny. Na této akci jsme samozřejmě nesměly chybět. Hned na zahájení se představily Ledové princezny a také skladba Berušky, kterou si nacvičili děvčata a chlapci ze středních hodin rytmiky a aerobiku. Bylo to jejich první velké vystoupení a zvládli ho na jedničku. I naše další děvčata předvedla skvělý výkon a reprezentovala tak nejen náš oddíl FiLi, ale také Sokol.

Nyní nás čeká velké finále v pražské Lucerně v soutěži MIA FESTIVAL. Trénujeme na něj do poslední chvíle, tak nám držte pěsti.

FiLi - Sokol Hluboká nad Vltavou

Letní plovárna – 20. narozeniny

Město Hluboká nad Vltavou před dvaceti lety otevřelo novou letní plovárnu. Letos se otvírá sezóně od 2. června, otevřena je denně od 10 – 19 hodin. Vedoucím koupaliště je Roman Rákosník. Telefon: 387 966 097

Vstupné:

Dospělí - 60 Kč, od 17.00 hod - 30 Kč

Děti do 6 let - 10 Kč

Osoby nad 70 let - zdarma

Permanentka na sezónu - 500 Kč

Permanentka pro děti - 200 Kč

Ve vstupném jsou zahrnuty i vodní atrakce

Plovárna nám dělá radost od roku 1997

Pro koupání slouží velký bazén nepravidelného tvaru s hloubkou od 1,4 m s 25 m dráhami a dětský bazén s hloubkou do 0,5 m. Na vstupu k bazénům jsou umístěna broditka se sprchou. Koupaliště je vybaveno umývárny se sprchami, WC, převlékárny a skříňkami pro úschovu věcí návštěvníků. Pro odpočinek je k dispozici plocha dětského koutku s houpačkami, stolem na stolní tenis a travnatá plocha u řeky Vltavy se slunečníky. Pro sportovní vyžití je v areálu koupaliště beachvolejbalové hřiště včetně zapůjčení míče a sítě. V prostoru bazénů je dostatek laviček. V areálu koupaliště se nachází provozovna rychlého občerstvení.

Velký bazén vás potěší i 66 metrovým tobogánem a 6 masážními lůžky, v malém bazénku si děti užijí vodní hříbek a skluzavku.

Krásné léto s osvěžením v bazénu Vám všem přeje město Hluboká!

Osumašedesátej

ilustrační foto rok 1968 v ČB

Ačkoli padesátá a šedesátá léta nepatřila obecně k politicky klidnému období, našeho dětského života se politika příliš nedotýkala. Měli jsme sice na druhém stupni předmět Občanská výchova, který nás měl politicky orientovat a správně nasměrovat, jeho efekt však byl nulový. V podstatě se smrškl na to, že jsme vystříhli z novin nějaký politický článek, kterému jsme stejně nerozuměli, nalepili ho do sešitu a ozdobili nějakou rádoby politickou malůvkou. Občas se někomu něco skutečně povedlo a potom dotyčný před všemi článek předčítal a jeho sešit koloval třídou, aby všichni viděli, jak má vypadat politická aktualita. Pokud se do přípravy na Občanskou výuku nevložili rodiče, bývaly naše výplody katastrofální, protože jsme samosebou nedokázali rozeznat, co je politicky důležité a co ne.

Ani předpolitická příprava v organizacích Jiskry a Pionýr nevnesla do našich hlav kýžený politický pořádek. Jako malí jsme chodili do Jisker, jejichž náplň spočívala v tom, že jsme hráli vybíjenou nebo šipkovanou, někdy jsme chodili do zámecké zahrady hrabat listí, nebo jsme uklízeli školní dvůr. Ve třetí třídě jsme se stali pionýry, nafasovali červené šátky a místo do Jisker jsme začali chodit do Pionýra. Kromě názvu se v podstatě nic nezměnilo. Jak ubíhal čas, a přibývaly roky, pozvolna se změnily zájmy, přibýly sportovní aktivity a pionýrské schůzky zvolna vysuměly do ztracena, aniž nás to jakkoli politicky narušilo. Nástupnickou organizací Pionýra měl být ČSM (Československý Svaz Mládeže), ale nepamatuji se, že by někdo někdy v ČSM byl. Jednou přijel do školy jistý soudruh Suchdol, mladý muž, jenž s velkými nadějemi přijel provést nábor do ČSM. Obešel vyšší ročníky, které se vždy povinně namačkaly do jedné třídy, a vyprávěl nám o práci v této organizaci. V jeho povídání jsem marně hledal něco, proč by někdo v té organizaci vůbec chtěl být a co by tam vlastně dělal. Někdo se ho dotázal, kde že se taková organizace nachází a když nám sdělil, že pro začátek bychom museli jezdit někam do Budějovic, ČSM odzvonilo. Ta organizace sice existovala, ale zda někdy byla nebo nebyla v Hluboké nad Vltavou, to nevím.

Pak najednou byl konec. Období, o kterém jsem si myslel, že nikdy neskončí, tu najednou nebylo. Škola nás vyplivla, rozběhli jsme se do učení, do jiných škol, pořád jsme se ale většinou drželi rodného města. V roce 1968 nám bylo sedmnáct. Dětství nás pomalu, ale nezadržitelně opouštělo, chvíli přešlapovalo u dveří, jakoby čekalo, že ho zavoláme zpět, ale pak tiše a definitivně za sebou dveře zavřelo. Rok 1968 byl pro drtivou většinu z nás prvním a hodně tvrdým setkáním se světem politiky. To, co jsme až dosud vnímali jen okrajově, jako by se nás to nemohlo nikdy dotknout, pojednou na nás dopadlo s maximální tvrdostí. Pražské jaro jsme vnímali většinou trochu zkresleně, spíš ještě dětsky. V Českých Budějovicích se objevil studentský Majáles a v průvodu jel Jeep a v něm hoši v amerických uniformách. Na podiu na náměstí hrál big-beat a saxy vyly do svobodné atmosféry skladbu Yakety Yak od Bootse Randolpha. Ještě před rokem cosi neuvěřitelně vzdáleného, nemožného, neexistujícího. Sehnat gramodesku s nahrávkou Beatles nebo Rolling Stones nebylo už tak nepředstavitelně těžké a vzdálené, v kině se tu a tam promítaly západní filmy, objevily se

účesy zvané máničky a občas už někdo nosil džíny.

Jednoho dne ráno, ještě jsem ležel v posteli mi otec zvěstoval:

„Všechno je v háji, máme zpátky Novotného.“

Měl na mysli prezidenta Antonína Novotného, který tehdy odstoupil a představoval naší komunistickou vládu. Běžná byla představa, že když Dubček, Svoboda a spol. ostrouhají, vrátí se Novotný zpátky a všechno najede do starých kolejí. Nikdo netušil, že skutečnost bude ještě daleko horší.

Zazvonil zvonek, vpadl k nám J., B.A. neomalene mi sdělil:

„Ihned vstaň a vobleč se, je válka!“

Tím pro mě začal osumašedesátej. Poslouchali jsme rádio, sledovali postup okupačních armád Varšavské smlouvy a shromažďovali se po hospodách, hlavně na Podhradě a Na Růžku a přemýšleli, co bychom měli dělat. Někdo nám poradil, abychom psali vápnem hesla na silnice. Sehnat kýble s vápnem nebylo tak těžké, a tak jsme vyrazili, vyzbrojeni vápnem a štětkami směrem k Novému (směr Týn n/Vlt) a psali na silnici HELP a POMOC. U Nového nám došlo vápno a museli jsme se vrátit. Takových skupinek byla řada a silnice kolem Hluboké byly všude hustě popsané. První den se kolem Hluboké nedělo nic. Večer jsme se sešli na Podhradě, protože to v prvních hodinách opravdu vypadalo na válku a vojenské posádky čekaly v plné zbroji na rozkaz k otevřenému boji, čepovalo se pivo zadarmo a otevřeno bylo do rána. Tendence záložních vojsk byla ohromující. Když jsme vzdali osumatřicátej, tak teď už to nevzdáme!!! Objevovala se hesla jako: „Jsme národ Jana Žižky, raději zemřít než žít na kolenou!“ Stačilo málo a šli jsme do beznadějné řeže, ale národ byl po mnoha letech jednotný a šel by. Samozřejmě bychom v tom zůstali sami (jako obvykle) a skončili bychom v krvi, ale kdo ví, co by udělala dlouho živená nenávisť k usurpátorům. Druhý den se už objevila ruská vojenská auta, projel i tank a obrněný transportér, ale kromě pár kamenů a molotovových koktejlů vržených na projíždějící techniku byl klid. Večer hospody jen vřely, ale pivo už se zase platilo. Hořeli jsme touhou něco udělat, předvést nějaký odpor vůči tomu, co se děje. Jenže co? Až starý S. najednou povídá:

„My tady čumíme a na náměstí nám stojí ruskej voják! Sežeňte lano, shodíme ho!“

Pravda to byla, na náměstí před Starým úředňákem, tam kde je dnes restaurace U Švejka, stál na podstavci v nadživotní velikost Rudoarmějce, tedy voják Rudé armády, jako oslava osvobození Československa z roku 1945. Jak dlouho tam ta socha stála, to nevím, ale pár let to bylo.

Bylo asi devět večer, někdo přinesl lano a do tmy se z hospody Na růžku a z Podhradu vyrojili revolucionáři, během několika minut bylo náměstí plný. Zruční lezci přehodili soše přes ramena lano, lidi dole, co se k němu vešli, ho popadli a za mohutného jásotu se jali vojáka shazovat. Jenže voják držel a držel a všichni se k lanu nevešli. Když se první parta unavila, nastoupila druhá. Voják pořád držel.

Najednou se odspoda od Židáku ozval řev motoru a na náměstí vjel obrněný transportér Rudé armády. Když voják, co čouhal z deklu, viděl sběh lidí, vypálil samopalem do vzduchu. Lidi couvli, pustili provaz, ale neutekli a obklopili obrněný transportér a na vojáka se snesla smršť nadávek. Na to vylezl z transportéru velitel a vida starého S. v čele davu, křičel na něj:

„Nu pajdi vperjod, pajdi vperjod gerój!“

„To se ti to kecá, když máváš pistoli!“ křičel starý S. „Kdybych měl taky pistoli, to by si se nevysíral se svým pajdi v period, co?! Nejsme tady na tebe zvědavý, tak se hezky seber a jeď pryč, nejlíp rovnou do prdele!“

A lidi řvali, další slova vojáka pohltil nenávisťný řev. Voják obhlédl situaci a bylo mu jasné, že tam moc nepořídí, protože lidi už byli až u transportéru a bušili do něj pěstmi. Taký mu bylo jasné, že kromě nenávisti nemají žádné zbraně, takže konflikt nehrotil. Těžko říct, co si myslel. Jednu věc ale jednoznačně vyhodnotil špatně. Ve tmě nepoznal, že na podstavci stojí jeho soukmenovec a zřejmě si myslel, že tam oslavujeme

nějakého kontrarevolucionáře. Z obrňáku se vysunul kulomet a krátkou salvou zasypal sochu střelami. Byl to rachot, z rudoarmějce se zakouřilo, ale pořád stál. Většina lidí padla k zemi, někteří utíkali zpátky ke kostelu. Když posádka viděla dostatečný efekt střelby, motor zařval, transportér se dal do pohybu a zmizel ve tmě směrem do Podskalí. Revolucionáři po této události vychladli a strávili zbytek noci za šumění píp v bezpečí lokálů.

Ráno jsem viděl, co střelba způsobila. Rudoarmejný voják stál neochvějně na svém místě, ale měl ustřelený nos. Jedna střela trefila okno Starého úředníku a nadělala paseku v bytě, kde bydlela shodou okolností moje spolužačka. Za oknem měli obývací a našťastí v něm nikdo z rodiny zrovna nebyl. Neviděl jsem to, ale podle spolužačky střela trefila gramorádio a skříňku s deskami, což vše bylo na padrt.

Událost, kvůli které to vlastně celé vyprávím, stala se čtvrté dne okupace. To už bylo jasné, že válka nebude, naše vláda byla v zajetí v Kremlu a čekalo se, co tam vyjedná, resp. k čemu jí tam donutí. Také vojenské posádky, které se postavily na odpor, buďto složily zbraně, některé ještě vyčkávaly ve stavu obležení. Přes Hlubokou občas projelo ruské auto, které rozhazovalo tiskoviny, nabádající lid k poslušnosti a lícící okupaci jako akt osvobození od kontrarevoluce. My kluci jsme rozvázali tehdy už načerno tištěnou a cyklostylovanou Jihočeskou pravdu, a když jsme narazili na proruské noviny, pálili jsme je uprostřed silnice. V podvečer jsem projížděl s bratry P. a M. Podskalím, tehdy ještě zastavěným a poblíže zatáčky U brány jsme našli balíky těchto novin. Dnes lituji, že jsem si jeden výtisk neschoval, jenže to mě tehdy absolutně nenapadlo. Na titulní straně byla totiž fotka z Václaváku, na které byla socha sv. Václava a na podstavci pod ním skupina vlasatých hochů, kteří zvedali ruce s churchillovským věčkem z ukazováku a prostředníku. Všichni jsme ze školy věděli, že to byl pozdrav Winstona Churchilla z druhé světové války, který znamenal „V“

jako Victoria (Vítězství). Nu a pod tou fotkou byl text:

„Smluvené znamení. Za dvě minuty začne útok.“

Viděli jsme, jak z ruského Gazíku vyhodili tři balíky této potupné tiskoviny a auto zmizelo za zatáčkou. I nahromadili jsme noviny doprostřed silnice, balíky rozvázali a papír pomuchlali, aby to líp hořelo a zapálili jsme oheň. Jenže co čert nechtěl. Za bránou to zahučelo a vyjel hlídkový obrněný transportér. Nečekali jsme na nic. Dodnes si pamatuju jen to, jak jsme zběsile ujížděli na kolech k turistické ubytovně, a když jsme byli u prvních stromů, začal obrněnec pálit. Nepálil do nás, to bych tady dnes nic nepsal, ale bral to tak tři metry nad zemí a střely kulometu s příšerným svistem rvaly koruny stromů nad našimi hlavami. Ze zběsilé jízdy jsme v okamžiku leželi všichni tři na zemi, s tvářemi ve smrtelném strachu zabořenými do prachu cesty. Kluků jsem se na jejich pocity neptal, ale z jejich výrazů mi bylo jasné, že jsme na tom stejně. Tehdy na nás sáhla smrt. Když jsem si pak představil, že hoši jen o dva nebo tři roky starší, byli za války v přímém ohni takových anebo podobných střel, dostalo až dosud poněkud laxně přijímané slovo mír, úplně jinou podobu.

Střelec našťastí neviděl záškodníky, ale tři parchanty, tak je chtěl jen vystrašit a ani netušil, co tam pálíme, protože tiskovinu s největší pravděpodobností vůbec neznal. Taký byla psaná česky, i když blbě.

Na další události už se vzpomíná nehezky a taky o nich bylo napsáno mnoho, takže hledat tu něco objeveného nemá cenu. Normalizace nejprve rozdělila naše otce a pozvolna se dostala i mezi nás, nedospělce, a postavila nás proti sobě. Člověk si najednou musel dávat pozor, s kým jde na pivo, co před kým řekne, kamarádi se měnili před očima a stávali se někým jiným a začalo platit humorné, ale ve své podstatě tragické heslo: Nejlepší parta je jeden.

MUDr. Věnceslav Černý

Zlatá svatba knížete Adolfa Josefa ze Schwarzenbergu a kněžny Idy

Kníže Adolf Josef při projíždce na koni (vlevo) – kolem roku 1910

• slavila se před 110. lety dne 4. června 1907 na hlubockém zámku

Jedním z posledních vládnoucích knížat rodu byl Adolf Josef ze Schwarzenberku. Dne 5. října 1914 v 10 hodin večer dokončil svou pozemskou pouť na svém milovaném zámku a letním sídle v Libějovicích u Vodňan. V sobotu 10. října mu město Třeboň vypravilo impozantní a dojemný pohřeb. Byl uložen do krypty rodové hrobky v Domaníně, kde odpočívá ve společenství ostatních zemřelých příslušníků schwarzenberského rodu.

Kníže Adolf Josef byl pokračovatelem rodové dráhy po Janu Adolfovi II. Narodil se ve Vídni 18. března 1832, kde studoval v letech 1840 – 1846 soukromé gymnázium. V r. 1847 pokračoval na filosofické fakultě vídeňské university. Po nepokojích v bouřlivém roce 1848 přestoupil v následujícím roce na universitu v Gotinkách. Poté již vstoupil do c. k. armády, což se považovalo za samozřejmé, vzhledem k tomu, kolik výtečných vojevůdců rod rakouské armádě dal (hrabě Adolf – šťastný dobyvatel Raabu, polní maršál Karel při napoleonských válkách atd.). Stává se rytmistrem pluku hulánského „hrabě Civalart.“ V roce 1856 byl přidělen rakouskému vyslanci knížeti Pavlu Esterházymu při korunovaci cara Alexandra III v Moskvě. Kníže zde obdržel při přijetí řád sv. Anny. Vzhledem k tomu, že mu měla připadnout správa veškerých Schwarzenberských statků, vystoupil r. 1857 z vojska. Dne 4. června 1857 pojal za choť princeznu Idu z Liechtensteinu a ujal se správy panství libějovického a netolického, jež mu jeho otec postoupil. Když v roce 1859 vypukla válka na italské frontě, neváhal se vrátit jako křídelník císaře k vojsku. Zúčastnil se i památné bitvy u Solferina, což mu vyneslo jmenování majorem. Z vděčnosti za šťastný návrat domů nechal na libějovickém panství postavit menší památník se sochou sv. Jiřího na kamenném podstavci. Poté se již věnoval hospodářství na svých statcích a dobyt si značných zásluh za povznesení zemědělství v jižních Čechách.

Od roku 1853 vyřizoval ve jménu svého otce záležitosti knížecího lesnictví, jež bylo jeho největší pýchou. Lov a toulky lesem za zvěří mu byly opravdu vším. Českokrumlovský archivář Jiří Zálaha si povšiml, že kníže ve svých dopisech nikdy nepsal o majetkových a podobných záležitostech,

ale vždy o příhodách, které prožil v lese a jakých loveckých úspěchů dosáhl. Měl svá oblíbená místa, kam pravidelně jezdil. Každý srpen se rodina zdržovala na panství Murau ve Štýrsku, kde se v tu dobu odbyvaly velké hony na kamzíky a vysokou v polesí Reifenstein, Paalu a Turrach. Hony často trvaly i 3 týdny. Ze Štýrska se vrchnost vracela zpět do Čech, a to do Třeboně, Libějovic nebo na Hlubokou do poněšického polesí na jeleny. V čase jelení říje odjížděl kníže s doprovodem do šumavské Zátone. Myslivci měli povinnost dopředu oznamovat, kde se zvěř pohybuje.

V prvním říjnovém týdnu jezdil knížecí dvůr do Libějovic, koncem října na Hlubokou, kde proslulé podzimní hony trvaly až osm dní. Tehdy k zámku přijížděly velké vozy plné zavazadel a ve čtyřspřeží sám kníže s manželkou, na něž před budovou čekalo shromážděné úřednictvo. Z mnoha pozvaných hostů můžeme připomenout v r. 1871, 1878 a 1882 rakousko-uherského korunního prince Rudolfa a v roce 1893 následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este, který sem tehdy přijel z velmi namáhavé cesty kolem světa. Jen roku 1882 skolili hosté na Hluboké 204 kusů černé zvěře, 2.107 zajíců, 959 koroptví, 101 bažantů a mnoho sov, veverek, křepelek a vran, celkem na 3.395 kusů zvěře. Nádvoří zámku bylo vždy nádherně osvětlené pochodněmi a vyzdobeno parožími. Vrchní lesmistr hlásil při slavnostním výřadu zvěře, vyložené na chvojí, vždy počet a druh ulovené zvěře, k tomu vyhrávala z velké věže knížecí českokrumlovská kapela. To vše se odehrávalo za svitu pochodní držných lesnickým personálem. „Divadlo pro bohy, chtělo by se skoro říci, přinejmenším pro lesní bohy, scéna jedinečného druhu, jaká se může přihodit právě na Hluboké...“ jak píše Adolf Bayer v Jagd. Zeitung roku 1879.

Od roku 1867 byl kníže Adolf Josef poslancem na sněmu Království českého za své statky, a když byl zvolen poslancem říšské rady, vstoupil do Českého klubu. Má velké zásluhy na rozvoji železniční sítě. V roce 1866 provedl slavnostní výkop na zahájení výstavby železniční tratě mezi Českými Budějovicemi a Plzní a zároveň byl významným členem společnosti, která postavila dráhu mezi Vídní a Chebem a Českými Budějovicemi a Prahou. Kníže byl rytířem řádu Zlatého rouna a velkokřížníkem řádu sv. Štěpána. Postaral se nejen o to, aby všechny památky historické a umělecké v jeho četných zámcích byly prozkoumány a sepsány, ale též náležitě opraveny. Jeho náboženské přesvědčení bylo pevné, bylo mu věcí srdce

a rozumu, a proto se jím rád řídil. Za jeho vlády byly zrestaurovány kostely v Bavorově, Netolicích, Nakří, Prachaticích a Soběslavi. Nádherný nový kostel ve slohu románském nechal postavit v Hosíně. Jeho jméno nechybělo nikde, kde se jednalo o sbírku pro strádající chudinu, nemocné a živelnými pohromami postižené obyvatelstvo.

Žil v neobyčejně šťastném manželství s Idou z Liechtensteinu, vychovali celkem 9 dětí. Dočkal se 50. výročí svého sňatku – první zlaté svatby ve schwarzenberském rodě, která byla s velkou slávou oslavena dne 4. června 1907 na hlubockém zámku.

V roce 1903 postoupil správu největší části knížecího majetku svému nejstaršímu synovi, dědičnému princovi Janovi. Podzim svého života trávil střídavě v Libějovicích, na Hluboké, Třeboni a ve Vídni. Na sklonku jeho životní poutě vlastnily obě dvě větve rodu (hlubocko-krumlovská a orlická) jen v Čechách 176.146 hektarů půdy s významným lesem, polním a rybníčním hospodářstvím, dále doly, pivovary, cukrovary, pily, cihelny, vápenky a jiné podniky. Tehdy patřili Schwarzenbergové k nejbohatším rodům v celé Evropě. Kromě celkové výměry téměř 200 tisíc hektarů vlastnil rod více než tucet zámků v Rakousku, Čechách a Německu, dále značné podíly v průmyslových podnicích a jiných podnikatelských oblastech.

Přestože doba konce 19. a začátku 20. století přinesla mnoho nového, byla ještě poměrně klidná ve srovnání s tím, k jakým obrovským změnám došlo po smrti knížete Adolfa Josefa. V létě roku 1914 se rozhořel první válečný konflikt ve světovém rozsahu, na jehož konci následoval rozpad Rakouska-Uherska, vznik nového Československého státu s následnou velkou pozemkovou reformou. Vládnoucí kníže Jan Nepomuk tak byl postaven před úplně jiné problémy k řešení, ale to už je jiná dějinná kapitola.

Jaroslav Černý, z časopisu *Obnovená tradice Historického spolku Schwarzenberg*

Literatura: Martin Gaži, M.C. Putna, Zdeněk Bezečný – *Schwarzenbergové v české a středoevropské kulturní historii*, r. 2008, František Mareš – *Jeho Jasnost kníže Adolf ze Schwarzenbergu, 1934*, Adolf Bayer – *Zápisky v Jagd. Zeitung roku 1879*, Bohuslav Petr, Václav Rameš, Jindřich Petr – *Schwarzenberské lovecké bratrstvo*, r. 2013

Státní okresní archiv České Budějovice
si Vás dovoluje pozvat na výstavu

ČESKÉ BUDĚJOVICE na starých i nových MAPÁCH A PLÁNECH

Výstavní sál archivu, Rudolfovská 40

9. – 16. června 2017

v pracovních dnech 9.00–17.00 hodin

Vernisáž výstavy proběhne

8. června 2017 v 16.00 hodin

Blahopřejeme!

Dne 17. května 2017 byly v Betlémské kapli v Praze vyhlášeny ceny jubilejního XV. ročníku Národní soutěže muzeí Gloria musaealis 2016. V kategorii Muzejní výstava roku 2016 získala Cenu Gloria musaealis za II. místo Alšova jihočeská galerie za výstavu Krása bude křečovitá: Surrealismus v Československu 1933–1939, uspořádanou ve dnech 14. května 2016 – 2. října 2016. Výstava představila široké spektrum tvůrčích projevů surrealismu a stala se přelomovou událostí v dalším průzkumu tohoto ojedinělého uměleckého směru. Oproti předchozím projektům se zaměřila nejen na díla protagonistů Surrealistické skupiny v Československu, jako byli Jindřich Štyrský či Toyen, ale i na práce mnoha dalších vynikajících autorů. Unikátní díla byla na výstavu zapůjčena z českých sbírek i ze zahraničí.

Národní soutěž muzeí Gloria musaealis 2016

jubilejní XV. ročník

S rokem 2016 Národní soutěž muzeí Gloria musaealis oslavila své patnácté narozeniny. Jubilejní ročník společně vyhlásily Asociace muzeí a galerií ČR, z. s., Ministerstvo kultury ČR a Český výbor ICOM, z. s.

Soutěžní ročník probíhal od 1. ledna 2016 do 28. února 2017 a soutěžilo v něm 51 muzeí a galerií z celé České republiky, které přihlášily 81 projektů ve třech hlavních kategoriích: Muzejní výstava roku, Muzejní publikace roku a Muzejní počín roku.

Smyslem Národní soutěže muzeí Gloria musaealis je upozornit na špičkové výkony muzejních institucí i jednotlivých pracovníků v oboru muzejnictví – při tvorbě výstav a nových expozic, prezentování muzejních sbírek v odborných publikacích či při záchraně a zpřístupňování objektů i lokalit našeho kulturního dědictví. Úroveň projektů se za dobu konání soutěže neustále zvyšuje. Nejsilnější kategorií pro rok 2016 se stala Muzejní výstava roku s 37 přihlášenými projekty, následovaná 31 projekty soutěžícími v kategorii Muzejní publikace roku, do kategorie Muzejní počín roku se pak přihlásilo celkem 13 projektů. O pořadí oceněných projektů rozhodovala sedmičlenná odborná porota. Jako každý rok byla vydána výroční zpráva soutěže, která obsahuje všechny přihlášené projekty s cílem ocenit jejich význam pro rozvoj oboru.

Mediální tvář soutěže tvoří čestný výbor, v němž jsou zastoupeni představitelé našich předních kulturních, vědeckých i společenských institucí. Po dobu trvání soutěže nad ní čestný výbor přebírá svoji záštitu a řada jeho členů v průběhu slavnostního večera předala některá z ocenění. Čestný výbor soutěže navrhl vyhlašovatelům udělení zvláštní ceny jednomu z projektů.

Slavnostní předávání Cen Gloria musaealis za rok 2016 proběhlo ve středu 17. května 2017 od 16,30 hodin v Betlémské kapli, u příležitosti Mezinárodního dne muzeí (18. května). Akce se konala pod záštitou rektora Českého vysokého učení technického v Praze Petra Konvalinky a primátorky Hlavního města Prahy Adriany Krnáčové.

Partnery slavnostního vyhlášení výsledků jubilejního XV. ročníku Národní soutěže muzeí Gloria musaealis byly Český rozhlas, agentura CzechTourism, České vysoké učení technické v Praze, Hlavní město Praha, AV Media, a. s., a Three Brothers Production. Mediálními partnery akce se staly Český rozhlas Dvojka, Český rozhlas Vltava a internetový portál PROPAMÁTKY.

Zahájení sezónních výstav v mezinárodním muzeu keramiky Bechyně

Vernisáží výstav Po stopách českých prvorepublikových zahradních architektů a Malé připomenutí / Josef a Ondřej Vajce v Národním muzeu keramiky Bechyně, byla zahájena letní výstavní sezóna.

Mimo tyto dvě nové výstavy, můžete zhlédnout i stálou expozici SUPŠ Bechyně: Kouzlo hlíny.

Po stopách českých prvorepublikových architektů

Výstava Národního zemědělského muzea a Zahradnické fakulty Mendelovy univerzity v Brně je jedním ze závěrečných výstupů projektu Zahradně-architektonická tvorba v kontextu realizace cílů národního obrození během 1. Československé republiky. Projekt je financován z programu aplikovaného výzkumu a vývoje národní a kulturní identity ministerstva kultury. Svým

zaměřením odpovídá aplikovanému výzkumu v oboru umění, architektura, kulturní dědictví a naplňuje tematické priority nemovité kulturní dědictví a území s kulturně historickými hodnotami. Cíle projektu jsou postupně naplňovány v rozmezí let 2012 až 2017.

Výstava se zaměřuje na profesní život nejvýznamnějších českých zahradních architektů tvořících na území nynější České a Slovenské republiky přibližně v 1. polovině 20. století. Členění výstavy do tří základních celků tematicky vystihuje bohatost tehdejší zahradně-architektonické tvorby, kterou prezentují díla Františka Thomayera, Josefa Kumpána, Josefa Minibergra, Josefa Vaňka a Otokara Fierlingera. Ukázky desítek reprodukcí dobových zahradních výkresů jsou instalovány v úvodu expozice, která návštěvníka seznamuje s výtvarným umem jednotlivých osobností oboru. Zahradní výkresy v podobě půdorysných plánů, ptačích perspektiv a cílových vizualizací jsou vytištěny ve velikostech originálů, čímž dovolují učinit si reálnou představu o schopnostech architektů plánovat prostor za využití kreslířských technik vysoké úrovně.

Na výstavních panelech v hlavním sále je postupně představena tvorba jednotlivých zahradních architektů prostřednictvím interpretace četných dobových fotografií, leteckých snímků, výkresů, plánů a projektů. Pozornost je věnována zejména jejich nejvýznamnějším projektům a realizacím z tehdejšího Československa. Jmenované osobnosti se totiž nezřídká podíleli na úpravách zahrad a parků, které si dnes běžně spojujeme s pojmy jako je Československá a posléze Česká státnost. Někteří z nich pracovali přímo pro kancelář prezidenta ČSR a podíleli se na úpravách zahrad Pražského hradu, jiní byli aktivní při úpravách zahrad zámku v Lánech, který si za své letní sídlo zvolil již T. G. Masaryk, anebo působili při úpravách zahrad československých státníků v Sezimově Ústí. Zmíněna je také životní pouť architektů uvedením základních milníků z jejich rodinného, studentského a profesního života.

Instalace využívající originálních výtvarných prvků z prvorepublikových zahrad a parků je rozložena v prostoru hlavního sálu. Šest tematicky zaměřených horizontálních a vertikálních panelů zprostředkovává výběr ze skladebních prvků typických pro tvorbu tehdejších zahrad a parku – zahradní nábytek, výtvarná díla, květinový záhon, technické prvky a okrasný bazén doplňuje ukázka úpravy hrobového pole, poukazující na nebývalý rozvoj zakládání nových hřbitovů a urnových hájů v meziválečném období. Pro zvýšení vizuálního vjemu je každý z horizontálních panelů aranžérsky zvýrazněn ve vztahu k představovanému skladebnímu prvku.

Nejmladší návštěvníci mohou využít dětský kout, ve kterém jsou stolní hry a stavebnice podporující v dětech zájem o zahradní umění. Na výstavě je možné zakoupit doposud vydané knihy věnované prvorepublikovým osobnostem oboru – Život a dílo Josefa Kumpána, Život a dílo Josefa Minibergra a Vilové zahrady Otokara Fierlingera.

Šárka Steinová, AJG, zámek č. p. 135, Bechyně

KULTURNÍ CENTRUM HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Masarykova ulice 974 – telefon: 387 966 170, 774 457 269 • www.kcpanorama.cz

PANORAMA

BIOGRAF

ČERVEN 2017

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY U VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

1.	ČR–2017 Dolby Digital	životopisný/historický/drama	(106 minut) přístupný od 12 let
PÁTEK 19.00 hodin	MASARYK Prožil život bohéma, miloval ženy, hudbu, velká gesta. Život úředníka, diplomata, státníka. Hrají: KAREL RODEN, PAUL NICHOLAS, DERMOT CROWLEY ad. Režie: JULIUS ŠEVČÍK		
2.	USA–2017 Dolby Digital	akční/sci-fi/fantasy/horor	(119 minut) přístupný od 12 let
SOBOTA 19.00 hodin	VETŘELEC: COVENANT Na druhé straně galaxie se skrývá planeta, která se zdá být rájem. Boj o přežití začíná... Hrají: MICHAEL FASSBENDER, KATHERINE WATERSTON, DANNY McBRIDE ad. Režie: RYDLEY SCOTT (ČESKÉ TITULKY!!!)		
9. a 10.	USA–2017 Dolby Digital	fantasy/akční	(129 minut) přístupný
PÁTEK SOBOTA 19.00 hodin	PIRÁTI Z KARIBIKU: SALAZAROVA POMSTA ve 3D Jedině Poseidonův trojzubec může ochránit Jacka od pomsty smrtících pirátských duchů... Hrají: JOHNNY DEPP, GEOFFREY RUSH, ORLANDO BLOOM ad. Režie: JOACHIM RONNING, ESPEN SANDBERG (ČESKÝ DABING!!!)		
16.	USA–2017 Dolby Digital	akční/fantasy/dobrodružný	(101 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	MUMIE ve 3D Celá staletí ležela zavřená v sarkofágu a po probuzení chce zničit celý svět... Hrají: SOFIA BOUTELLA, TOM CRUISE, RUSSELL CROWE ad. Režie: ALEX KURTZMAN (ČESKÝ DABING!!!)		
17.	USA–2017 Dolby Digital	komedie	(119 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	POBŘEŽNÍ HLÍDKA Kdo bude zachraňovat zoufalé kalifornské neplavce...? Hrají: DAVID HASSELHOFF, DWAYNE JOHNSON, ZAC EFRON ad. Režie: SETH GORDON (ČESKÉ TITULKY!!!)		
23.	USA–2017 Dolby Digital	sci-fi/akční	(112 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	TRANSFORMERS: POSLEDNÍ RYTÍŘ ve 3D Další epická bitva Deceptikonů a Autobotů se blíží! Hrají: MARK WAHLBERG, ANTHONY HOPKINS, PETER CULLEN ad. Režie: MICHAEL BAY (ČESKÝ DABING!!!)		
24.	ÍRÁN/FRANCIE–2017 Dolby Digital	drama/thriller	(125 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	KLIENT Mladý pár se musí přestěhovat do nového bytu, ale netuší, že předchozí majitelka byla žena... Hrají: SHAHAB HOSSEINI, TARANEH ALIDOOSTI, BÁBAK KARÍMÍ ad. Režie: ASGHAR FARHADI (ČESKÉ TITULKY!!!)		
29.	USA–2017 Dolby Stereo	animovaný/komedie/rodinný	(96 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	JÁ PADOUCH 3 Největší světový padouch a jeho žlutí pomocníci se opět vracejí a budou čelit rafinovanému zločinci... Režie: KYLE BALDA, PIERRE COFFIN (ČESKÝ DABING!!!)		

2.	PÁTEK 17.00 hodin	BALETNÍ VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ 2SZUŠ Vystoupí žáci ze třídy J. Müllerové
6.	ÚTERÝ 17.00 hodin	BALETNÍ VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ 2SZUŠ Vystoupí žáci ze třídy J. Müllerové
14.	STŘEDA 17.00 hodin	CESTUJEME PO SVĚTĚ ... „Po Islandu s Mgr. M. Jeřábkovou“
15.	ČTVRTEK 17.00 hodin	ZÁVĚREČNÝ KONCERT ŽÁKŮ 2SZUŠ Vystoupí žáci ze třídy T. Zemana, E. Bendové a P. Píši
18.	NEDĚLE 10.30 hodin	KOLONÁDNÍ KONCERT „U KOSTELA“ (PŘI DEŠTI JE KONCERT ZRUŠEN) Vystoupí dechový orchestr 2SZUŠ • Dirigent: Vít ZUZÁK
21.	STŘEDA 17.30 hodin	ZÁVĚREČNÝ KONCERT ŽÁKŮ 2SZUŠ Vystoupí žáci ze třídy L. Petřálského a Z. Bouchnerové
24.	SOBOTA 9.00 - 17.00 hodin	NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI LOVECKÝ ZÁMEK OHRADA HLUBOKÁ Lidová řemesla, mistrovství ve vábení jelenů, oběstervení, lidová muzika ad.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

25.	USA–2017 Dolby Digital	rodinný/animovaný	(88 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	ŠMOULOVÉ: ZAPOMENUTÁ VESNICE Šmoulinka a její kamarádi se vydávají na cestu Zakázaným lesem za největším tajemstvím... Režie: KELLY ASBURY (ČESKÝ DABING!!!)		
29.	USA–2017 Dolby Stereo	animovaný/komedie/rodinný	(96 minut) přístupný
ČTVRTEK 17.00 hodin	JÁ PADOUCH 3 Největší světový padouch a jeho žlutí pomocníci se opět vracejí a budou čelit rafinovanému zločinci... Režie: KYLE BALDA, PIERRE COFFIN (ČESKÝ DABING!!!)		
30.	USA–2017 Dolby Stereo	animovaný/rodinný/komedie	(105 minut) přístupný
PÁTEK 17.00 hodin	AUTA 3 Slavný závodák s číslem 95 musí všem dokázat, že nepatří do starého železa... Režie: BRIAN FEE (ČESKÝ DABING!!!)		
30.	USA–2017 Dolby Stereo	animovaný/rodinný/komedie	(105 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	AUTA 3 Slavný závodák s číslem 95 musí všem dokázat, že nepatří do starého železa... Režie: BRIAN FEE (ČESKÝ DABING!!!)		

VSTUPENKY MOŽNO RESERVOVAT NEBO ZAKOUPIT V PRACOVNÍ DNY OD 8.00 - 10.00 HODIN, NEBO 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, JIŽ OD 20. KVĚTNA 2017!!!
DESERVOVANÉ VSTUPENKY NEMOŽNO VYVZEDNOUT NE BOŽEŽE II 20 MINUT PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ DOTÉ BUDOU I VYUŽIT NEMOŽNO

NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI

Národní
zemědělské
muzeum

www.mylivost.cz
myslivost
Stráž myslivosti

sobota **24. 6. 2017**
zámek **OHRADA**

PROGRAM

- 09.00 - ZAHÁJENÍ slavností, vystoupení BABOUČCI
- 10.00 - 11.00 - mistrovství ve VÁBENÍ jiných druhů zvěře
- 11.00 - 11.30 - 50. výročí organizovaného SOKOLNICTVÍ
- 11.30 - 12.00 - slavnostní myslivecký PRŮVOD
- 12.00 - 13.00 - předávání mysliveckých VYZNAMENÁNÍ
- 13.00 - 13.30 - lovecká KYNOLOGIE
- 13.30 - 14.00 - představení ZÁJMOVÝCH KLUBŮ ČMMJ
- 14.00 - 14.30 - finále SOUTĚŽE VE VAŘENÍ GULÁŠE
- 14.30 - 15.00 - KONCERT lovecké hudby
- 15.00 - 17.00 - mistrovství republiky ve VÁBENÍ JELENŮ

PO CELÝ DEN

na nádvoří , Společenském sále
a v prostorách před zámkem:

*beseda s předsedou ČMMJ,
odborné přednášky,
dětská pedagogika,
lukostřelba a videostřelnice,
jízda v kočárech,
soutěž v řezání motorovou pilou,
dřevosochání,
soutěž chladnokrevných koní,
soutěž ve vaření
zvěřinového guláše,
soutěž v hodnocení jelení trofeje,
zvěřinové speciality,
prodej mysliveckých potřeb,
dudácká kapela,
exkurze do Staré obory*

generální partner

PGRLF
Podpůrný a garanční rolnický
a lesnický fond, a.s.

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ ČERVEN 2017

Červen	Rybolov pod zámekm 3ha klidného rybolovu, prodej povolenek MO Hluboká nad Vltavou, zvýhodněné ceny pro členy, bohaté zarybněný revír, omezený počet povolenek. Tel.: 603 329 881, 779 990 153, piskovna.hluboka@email.cz, www.mo-hluboka.wz.cz
Červen 10:00-16:00	Zábavné víkendy pro děti / Zoo Hluboká V rámci prohlídky mohou děti soutěžit o drobné dárky. Tel.: 387 002 219, info@zoohluboka.cz, www.zoohluboka.cz
1.6. středa-neděle	Znovuotevření restaurace KAPR Přijďte ochutnat z nové nabídky: rybí biftečky se špenátem a zázvorem, candáta v bylinkové krustě nebo hovězí lůčka na červeném víně...Ke kávě podáváme domácí buchtu zdarma. Tel.: 387 965 848, 602 479 795, kasperek@restaurace-kapr.cz, www.restauracekapr.cz
1.6.,8.,13.,15.,20.,22.6. 18:00	Nordic Walking / Zámecký park Kondiční lekce Nordic Walking v zámeckém parku. Naučili jsme správně chodit již stovky klientů a nachodili s nimi mnoho kilometrů. Pojďte si i Vy vyzkoušet tuto pohybovou aktivitu. Tel.: 602 377 319, info@nwsport.cz, www.nwsport.cz
do 2.6. 10:00-16:00	Dětské divadelní dny / Zoo Hluboká Tradiční dva týdny pohádek nejen pro mateřské a základní školy. Tel.: 387 002 219, info@zoohluboka.cz, www.zoohluboka.cz
2-3.6.	Křížem krázem za divadlem / Lovecký zámek Ohrada Přehlídka ochotnických divadel organizovaná Divadelním spolkem KRÍŽÁCI Hluboká n.Vlt. Hosté: Divadlo AKORÁT Praha, Ateliér 3D při Jihočeském divadle České Budějovice, DS Vltavín Tým nad Vltavou, Ilegumova divadelní společnost Praha, žáci hudebních kurzů KAMI České Budějovice, 2. soukromá ZUŠ, DANCE Styl spolek a ZUŠ B. Jeremiáše, Bechyňský divadelní spolek Lužnice a J. K. Tyl České Budějovice. Tel.: 724 236 050, www.krizzaci.cz
do 11.6. 9:00-18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Impresionismus! náklady a impresie ve francouzském a českém umění“ Vybraná díla Antonína Slavička, Antonína Hudečka nebo Václava Radimského budou na výstavě představena v kontextu francouzských autorů (Claude Monet, Théo van Rysselberghe, Alfred Sisley). Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz, www.ajg.cz
2.6. 16:00	Den dětí v sedle / Dvůr Vondrov Slavíme, připravena budou různá stanoviště, kde děti po splnění úkolů dostanou odměnu. Tel.: 602 738 988, info@konevondrov.cz, www.konevondrov.cz
pátek 12:30-18:00	Odpolední Ruleta Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Pravidelné páteční turnaje o vklady, green fee: 499 Kč, startovné: 99 Kč, vklad: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepcce@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz
2.6. 17:00	Baletní vystoupení / KC Panorama Závěrečné vystoupení žáků ZSUŠ Hluboká nad Vltavou z baletní třídy J.Müllerové. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
3.6. 9:00	Setkání s dětmi / Rybochovné zařízení Hanousky ČRS MO Hluboká nad Vltavou, z.s. pořádá odpoledne plné soutěží pro děti. Tel.: 603 329 881, piskovna.hluboka@email.cz, www.mo-hluboka.wz.cz
3. -29.6. po-pá 10-16:00 so-ne 12-16:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Peter Nižňanský - plastika, Oldřich Kulhánek - grafika. Vernisáž 3.6. od 17:00. Tel.: 387 965 710, 604 207 826, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
4.6. 12-15:00	Nedělní oběd / Wellness Hotel Diamant Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybírat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně. 550,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6-12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 725 395 195. Tel.: 387 008 800, reception@hoteldiamant.cz, www.hoteldiamant.cz
4.6. 15:00	Tradiční jarní koncert / Kostel sv. Jana Nepomuckého Ženský pěvecký sbor Závís předvede skladby, jak je zná, ale hlavně skladby nové, premiérové, v originálních úpravách pro Vás budou určité zajímavým zážitkem. Vstupné dobrovolné. Tel.: 387 967 041, sindelarova@hluboka.cz, www.zavis-hluboka.eu
5.6. 15:00-18:00	Přednáška NTC Learning / Zasedací místnost MěÚ Hluboká nad Vltavou NTC Learning je unikátní systém učení dětského mozku za pomoci cvičení. Cena přednášky je 500 Kč / osobu. Na přednášku je nutné se přihlásit na email: lucie.malechova@mensa.cz. Tel.: 722 922 595, mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz, www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz
6.6. 17:00	Baletní vystoupení / KC Panorama Závěrečné vystoupení žáků ZSUŠ Hluboká nad Vltavou z baletní třídy J.Müllerové. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
7.6. 9:00-9:50 10:10-11:00	Dramatický kroužek CVČ Poškolák / KC Panorama Představení pro spolužáky ze školy. Soubor Malý poškolák a Velký poškolák. Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz, www.cvc-poskolak.cz
7.,14.,21.,28.6. 14:30-17:30	Středeční odpolední devítky s resortem „Relax Bali“ / GK Hluboká Hraje se o zájezd na ostrov Bali, green fee: 299 Kč, startovné: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepcce@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz
7.6. 17:00	Dramatický kroužek CVČ Poškolák / KC Panorama Představení pro přátele, rodiče a veřejnost. Soubor Malý poškolák a Velký poškolák. Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz, www.cvc-poskolak.cz
7. a 21.6. 19:00-20:00	Křesťanství tak trochu jinak / Central Souvenirs Bar Otec Tomas van Zavrel Vás zve na 7 nezávazných setkání o víře. Konzumace na vlastní náklady, dobrovolný příspěvek, povinné pro zájemce o křesť. a břímování. Tel.: 731 625 990, tomas@vanzavrel.cz
9.-11.6.	Poněšický Survival 2017 / Středisko AMU Poněšice Akademické mistrovství ČR v přírodním víceboji dvojic. 15. ročník a 7. ročník závodu vozíčkářů. Tel.: 777 602 530, martin.padivny@amu.cz, www.survivalponesice.cz
10.-11.6. 17.-18.6.	Jachetní závody / Rybník Bezdrev Jachetní oddíl Slavoj Hluboká nad Vltavou pořádá Pohár ČR a Pohár Čech. Tel.: 606 413 322, josef.sivy@post.cz, www.sailing.cz
10.6. 13:00	Výročí SDH Purkarec / Purkarec, Relax hotel Pelikán SDH Purkarec si letos připomíná 120 let od založení. K tomuto výročí pořádá hasičskou soutěž. Tel.: 604 507 048
11.6. a 17.6. 9:00	Mini kurz Nordic Walking / Zámecký park Je vhodný pro „nováčky“ a také hlavně pro ty, kteří chtějí s tímto sportem opravdu začít. Tel.: 602 377 319, info@nwsport.cz, www.nwsport.cz
11.6. 9:00 - 16:00	Volvo Mach Motors Golf Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Startovné 490 Kč, Green fee 990 Kč, golfová akademie 990 Kč (včetně občerstvení pro nehrající hosty). Přihlášení do 9.6. Hlavní cena je zapůjčení vozu Volvo na týden. Tel.: 776 826 376, recepcce@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz
14.6. 17:00	Cestujeme... / KC Panorama „Island“. Vyprávět nám bude Mgr. M.Jeřábková. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
15.6. 17:00	Závěrečný koncert / KC Panorama Závěrečné vystoupení žáků ZSUŠ Hluboká nad Vltavou ze třídy T.Zemana, E.Bendové a P.Piši. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
17.6. 9:00 - 17:00	Výstava morčat / Lovecký zámek Ohrada Lovecký zámek Ohrada Vás srdečně zve na výstavu morčat „1st South Bohemia Cavy Show“. Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
18.6.	Hlubocký čáp / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj na 9 jamkovém veřejném hřišti pro hráče s HCP i BEZ. Tel.: 776 826 376, recepcce@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz
18.6. 10:30	Kolonádní koncert / U kostela sv. Jana Nepomuckého Vystoupí dechový orchestr ZSUŠ, dirigent Vít Zuzák. Při dešti je koncert zrušen. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
21.6. 17:00	Koncert Slavičky z Hluboké / Aula ZŠ Hluboká nad Vltavou Přijďte si poslechnout pohádkovou operu O Šípkové Růžence a známé filmové melodie. Tel.: 387 966 167, zastupce@zs-hluboka.cz, www.zs-hluboka.cz
21.6. 17:30	Závěrečný koncert / KC Panorama Závěrečné vystoupení žáků ZSUŠ Hluboká nad Vlt. ze třídy L.Petřalského a Z.Bouchnerové. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
23.6. 14:00	Odpolední devítká Prosecco Golf White Elegance / GK Hluboká Startovné 390 Kč, Green fee 490 Kč. Turnaj v bílém outfitu spojený s večerním vyhlášením. Tel.: 776 826 376, recepcce@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz
24.6. 9:00 - 17:00	Národní myslivecké slavnosti 2017 / Lovecký zámek Ohrada Vábení jelenů, letové ukázky dravců, lovecká kynologie, lovecké toubení, imitace hlasů zvěře... Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
23.6. - 19:00 24.6. - 12:00	Hosinské zvonění 2017 / Farní dvůr a zahrada v Hosíně V kostele sv. Petra a Pavla bude mít koncert Smyčcový orchestr Český Krumlov. Hry a tvůrčí dílny pro děti, občerstvení, výroba rolníček, kovář, kouzelník, kapela Benebend, Teatr Pavla Šmída, kapela Oboroh, divadelní společnost Kořimko, kejklř Půpa, Ivan Hlas Trio. Tel.: 608 860 885, info@teatr.cz, www.spoleksypka.cz
25.6. 8:30	Golf & Spa Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Startovné 590 Kč, Green fee 990 Kč, golfová akademie 990 Kč (včetně občerstvení pro nehrající hosty). Prestižní turnaj s vyhlášením výsledků a afterparty ve Wellness Hotelu Diamant****. Tel.: 776 826 376, recepcce@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz
25.6.	Junior Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Juniorský turnaj odehrávající se na veřejném 9 jamkovém hřišti o titul Mistra Junior Golfu. Tel.: 776 826 376, recepcce@golfhluboka.cz, www.golfhluboka.cz
1.6.-1.10. 9:00 - 18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Válečné plakáty 1914 - 1918 / zbraň z barev a papíru“. Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz, www.ajg.cz
25.6. - 1.10. 9:00 - 18:00	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Victor Vasarely“ - hlavní výstavní projekt sezóny 2017, vernisáž 24.6. v 18:00. Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz, www.ajg.cz
do 30.7. 9:00 - 17:30	Výstava / Lovecký zámek Ohrada „Zlatý jelen Slávy Štochla“ představuje nejlepší fotografie z česko-slovenské fotosoutěže. Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posíláte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.

